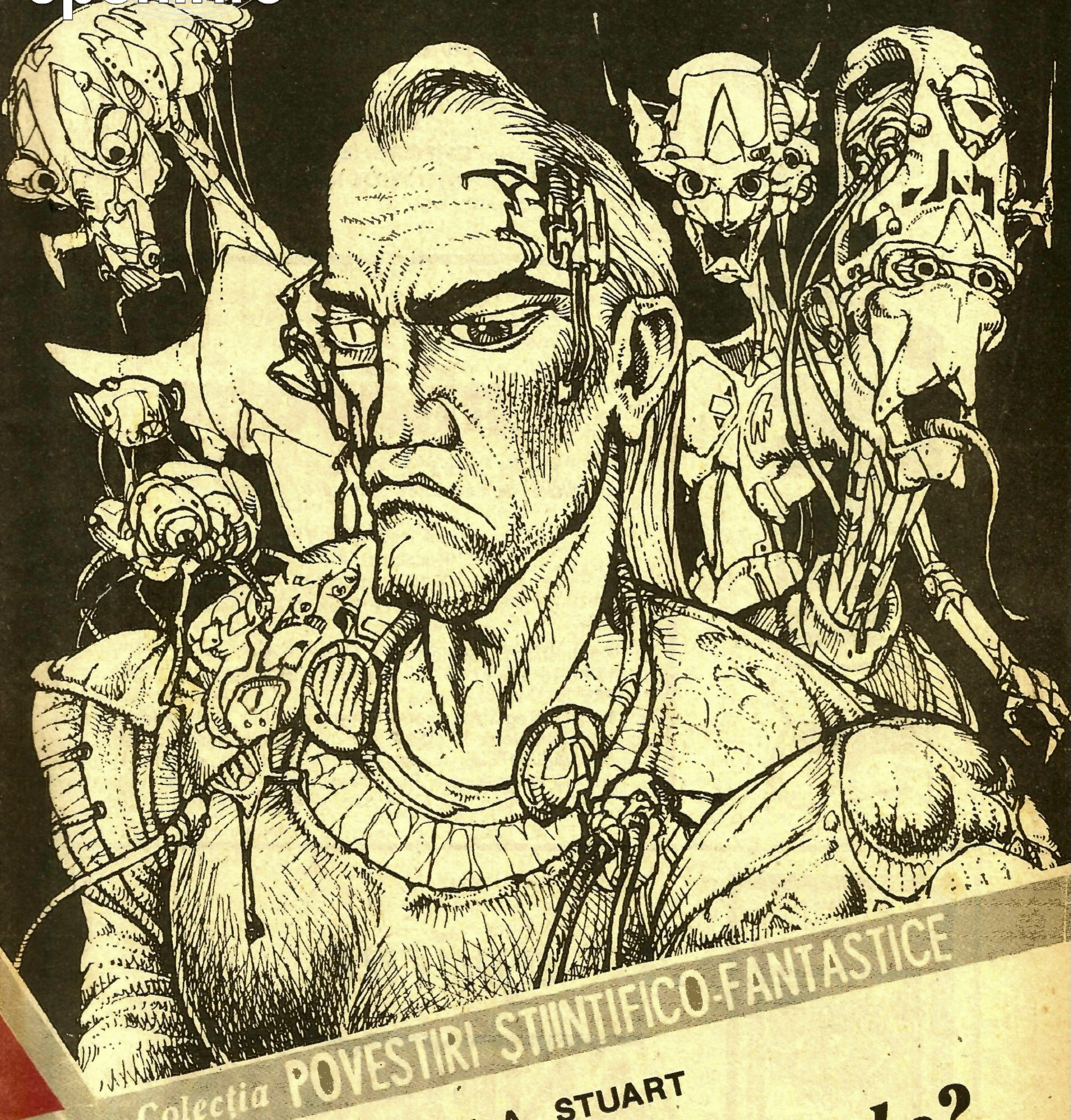
Anticipația

Colecția POVESTIRI ȘTIINȚIFICO-FANTASTICE

DON A. STUART

Cine-i acolo?

**

482

SOCIETATEA ȘTIINȚĂ & TEHNICĂ S.A.

SOCIETATEA
ŞTIINŢĂ & TEHNICĂ S.A.

Societate cu capital de stat funcţionînd sub egida Departamentului Ştiinţei din cadrul Ministerului Învăţămîntului şi Ştiinţei înmatriculată în Registrul Comerţului cu nr. J40/6775/1991

Consiliul de administraţie
IOAN ALBESCU
GHEORGHE BADEA
TITI TUDORANCEA

Anticipaţia

Revistă lunară de literatură şi artă SF
editată de Societatea „Ştiinţă & Tehnică" S.A.

Şef redacţie: **Viorica Podină**
Redactor literar: **Mihai Dan Pavelescu**
Tehnoredactarea: **Arcadie Daneliuc**
Coperta: **Radu Gavrilescu**

Administraţia: Societatea „Presa Naţională" S.A., telefon: 17 60 10 sau 17 60 20, interior 2495 (difuzare), telex: 11913 PRESN
Tiparul: Regia Autonomă a Imprimeriilor — Imprimeria „Coresi", telefon: 17 60 10 sau 17 60 20, interior 2411
ABONAMENTELE se pot face direct de la redacţie
Adresa noastră este: Piaţa Presei Libere nr. 1, Bucureşti, cod 79781, telefon: 17 72 44 sau 17 60 10, interior 1208

Vernisajul

de **MONICA MUREŞAN**

— Bună ziua, aş dori un sonosomn şi un vis argintiu pentru adulţi.

— Vă rog să mă scuzaţi, dar nu mai avem argintii.

— Cum?

— Nu mai avem...

— Îmi pare rău, ah, ce rău îmi pare.

Îmi trebuia pentru aniversarea tatălui meu, ştiţi, s-a născut pe o frecvenţă a soarelui verzui.

— Vă pot oferi altă culoare.

— Mda... a, cum?

— Altă culoare culoare.

— Ahahaha... nu merge, pentru că i-am cumpărat deja costumul de somn şi nu vă daţi seama ce lipsă de gust ar fi ca tatăl meu, vestitul pictor intergalactic cu atestat roşu, categoria W, să-şi îmbrace costumul de somn fără ca visul să-i fie asortat la culoare. Să nu-mi spuneţi că nu aveţi decît vise roşii, vă daţi seama că din astea visează tot bilanul. Şi apoi, vă daţi seama ce probleme ar avea cu critica de specialitate, care va veni la vernisaj, cu familia şi cu ceilalţi invitaţi.

— În altă parte nu aţi încercat?

— Păi, tocmai asta-i problema, că de cînd a început să ardă soarele mov caut înnebunit un vis argintiu. Dar sonosomn aveţi, că al lui taica nu se mai aude bine (cred că îl foloseşte pe ascuns, ştiţi, aşa sînt artiştii, ciudaţi...).

— Ei, asta nu e o problemă. Totul este să găsim un vis potrivit. Dar, ia staţi, îmi amintesc foarte bine că am avut de curînd un suprasomnostoc de vise albe. Nu s-ar potrivi, ce ziceţi?

— Să încercăm. Sînteţi sigură că îl găsiţi? Precis? Pe cuvîntul meu de onoare, domnişoară, că văd că nu purtaţi colan de nuntă, am obosit. Închipuiţi-vă, m-am sculat în plin soare mov, am scotocit prin două sfere comerciale, a venit apoi furtuna verde şi iată-mă-s tot în sferă şi totul a pornit de la faptul că mi-a plăcut aşa de mult afurisitul ăsta de complesomn argintiu!

— Nu vă supăraţi, e din cele... cu solzi sau e cu mărgele?

— Cum?

— Cu solzi, solzi!

— E cu nişte solzişori dispuşi în aşa fel că îngroaşă corpul, fac muşchi la membre, ce să mai vorbim, e tot ce poate fi mai somno!

— Ooo, să mergem, atunci, la camera de memorizare. Vreau să plecaţi mulţumit din sfera noastră comercială. Vă rog, pe aici, după dv.

— A, nu, eu vă rog!

— Sînteţi foarte drăguţ.

— Cum?

— Nu mai are importanţă... haideţi, vă rog!

— Să mă scuzaţi, domnişoară, că... mda, n-aveţi colanul... dar puneţi-vă în situaţia mea: m-am sculat în plin soare mov, m-a prins furtuna verde şi din sferă în sferă... acum tot în sferă... of!

✱

Zece rotaţii mai tîrziu.

— L-am găsit!

— Vai, ce bine-mi pare!

— Vi-l împachetez?

— Nu aş prefera să mi-l rulasonaţi puţin în sonosomn. Cine ştie ce se mai poate întîmpla... am auzit că cineva s-a păcălit odată cu un somn neverificat.

— Cum doriţi dumneavostră.

— Interesant. V-aş ruga să-mi spuneţi ce reprezintă această pată?

— Cea din dreapta?

— Nu, cea din stînga sus.

— Este locul.

— Dar cea din dreapta?

— Este personajul.

— De ce nu se găseşte în acţiune?

— Să ne uităm în prospect... un moment... a, da, uitaţi, zice că aşa este partea de început, cu timpul personajul se va confunda în acţiune. După cum vedeţi, este monocolor, iar straturile de alb au fost obţinute după un procedeu special.

— Îl iau. Sper să fie totul bine. Bună ziua.

— Bună ziua.

✱

Nouă sute douăzeci de rotaţii mai tîrziu.

O convorbire la telefon:

— ...şi cum îţi spuneam, i-a înnebunit pe toţi. Mare noroc am avut bilanul ăsta! În primul rînd costumul: efectul argintiului a fost colosal, colosal! După aceea, calitatea benzii, sonorul. Totul pus la punct perfect. Ei şi, după ce renumiţii roboţi de artă au rostit cîteva alocuţiuni încîntător codificate despre opera lui, s-a trecut în sala festivă. S-a purces, nu-i aşa, la orizontalizare şi a urmat somnarea. Splendid. Perfect albă. Nici un punct.

În sfîrşit, trec peste detalii. Cum? Musculiţele? Care muscu... a, discuţiile. Da. Ptii, să vezi discuţii, să auzi gesticulaţie, adică invers —

ei, m-am zăpăcit, sînt încă emoționat. S-a încins deci o discuție, că pînă la urmă cîțiva și-au ieșit din circuite. S-a anunțat, de exemplu, unul și a emis: „Mesajul e suficient de limpede pentru cel care îl emite, dar neînțeles pentru cel care îl recepționează".

La care altul, mai din spate, și-a anunțat indicativul și a emis: „Negativ, colega. Mesajul e obscur pentru autor, în schimb poate fi lesne descifrat de un spectator pregătit. Opera creată independent de conștiința pictorului nu i se poate adresa chiar lui decît tot în postură de spectator; iată de ce artiștii din ziua de azi își aleg la întîmplare subiectul pentru că oricum asta nu prezintă importanță. Ceea ce contează este delirul grafic, hipnoza culorii, fermentația sunetelor recompuse. Dar autorul este infirm doar teoretic, el în realitate poate fi un beneficiar foarte fericit al unei întîmplări care îl confruntă cu o operă de mare realizare și tehnicitate, în care iarăși mare importanță are faptul că ambiguitatea nu dăunează, ci, din contră, subliniază ipoteza, vezi prima parte a vizionării..." și, în momentul acesta, al treilea care în graba mare a uitat să se identifice, a sărit ca ars: „Adică incertitudinea...", dar nu a putut să emită un sunet mai mult, pentru că în același timp s-au făcut auziți alții: „negativ, seminegativ, pozitiv...".

Pînă la urmă, cîțiva s-au blocat de furie și au ieșit din emisie, o altă parte a început să bruieze, iar cei mai mulți și-au aprins cinstit beculețele de avarie.

Cred că îți dai seama că de data asta își ia precis atestatul alb.

TERMOTUL

de PETRICĂ SÎRBU și ȘTEFAN GHIDOVEANU

— Sajle a simțit termotul, zise hurianul, sprijinindu-se de canatul ușii. Fața nerasă, obosită, părea o mască. Am putea să mergem și noi în lagună, să-l vedem...

— Las-o baltă, îl sfătui ciungul, vîntul suflă iar dinspre mare...

Toți știau ce-nseamna să bată vîntul dinspre mare: burnițe acide care-ți făceau pielea să sfîrîie.

— Nu știu cum dracu' po' să fii calm, sughiță Magnus, adresîndu-se hurianului. Eu... eu... Vru să continue, dar nemaigăsindu-și cuvintele de beat ce era, căzu cu capul pe masă, răsturnînd dintr-o mișcare ulciorul cu vin și cîteva căni. Chefliii se feriră, dezgustați, din calea șuvoaielor de lichid negru și gros.

Svenson ridică pușca sprijinită cu țeava de perete și o așeză cu grijă pe un colț al mesei, apoi privi afară, prin geamurile murdare ale crîșmei, la firma ruginită care spînzura pradă capriciilor vîntului. Burnița lingea geamurile, și clisa acumulată în ultimele ore se tîra, asemenea unei lave subțiri, de-a lungul lemnului putred al pereților. Svenson apucă ulcica din fața lui și bău cu nesaț totul, pînă la fund, apoi se șterse la gură cu dosul palmei. Picăturile i se scurseră în barba încîlcita, unde întîrziară cîtva timp, înainte de a cădea pe scîndura mudară a podelei.

— Ascultă, hurianule, spuse el, cuprins brusc de o stare de euforie, unii zic peste tot c-aș fi un om slab, deși, în afară de sărmanul Sajle, sînt singurul care-a-nfruntat termotul și încă trăiește. Și aș mai face-o o dată, dacă s-ar găsi careva să mă ajute. Dar în fundul ăsta de lume nu găsești decît fricoși...

Ridică ulcica, vru să bea, apoi, dîndu-și seama că nu mai are ce, o sfărîmă cu furie de podea.

Tork, hangiul, se opri din spălatul canilor și-l privi fix, cu ochi reci, lipsiți de expresie.

— Ai băut prea mult, Svenson. Ce-ar fi să te duci acasă?

— Îi vezi? urlă Svenson, agitîndu-se ca un taur furios. Toți sînt niște lași! Toți se tem, dar n-ar pune mîna unul pe armă, să facă ceva... Stau aici, beau ca porcii și-și plîng soarta de viermi fără noroc. Dac-ar fi după mine, i-aș împușca pe toți, pînă la unul!

Cîțiva mușterii, înfiorați de cuvintele pline de ură, își îmbrăcară mantalele și se îndreptară spre ieșire, mormăind nedeslușit. Frica de termot le paraliza voința, tulburîndu-le mintea și împiedicîndu-le mișcările. Căci termotul era o creatură sfîntă, nemuritoare, era însuși destinul, în fața căruia nimeni nu avea nici o putere.

Hurianul se hotărî, în sfîrșit, să se desprindă de lîngă ușă. Își luă cana și se așeză la masa lui Svenson. Cîteva clipe, sorbi în tăcere băutura tare, amăruie, simțind-o cum i se insinuează în tot corpul, apoi rosti abia

şoptit:

— Sînt un om cu multă trecere în tribul meu, Svenson. Şi nu numai datorită armei!

Svenson îşi ridică ochii tulburi, înroşiţi de fum şi de băutură şi încercă sa zîmbească. Rezultatul aducea mai mult a rînjet. „Nu i-ar strica o lecţie hurianului ăstuia", gîndi.

— Dacă nu mă crezi, putem să ne luăm la întrecere, păru să-i ghicească gîndurile străinul.

— Te cred, zise Svenson, în silă. Mai bine spune-mi: vrei să m-ajuţi ori nu?

Hurianul nu-i răspunse. Bău cana pînă la fund, apoi o aşeză cu grijă pe masă. Gestul îi reaminti lui Svenson de fratele său, Bjorn, pierdut undeva, pe plaja pustie, în urma luptei cu termotul. Cadavrul a zăcut acolo, uitat de toată lumea, vreme de trei zile, înainte de a fi descoperit de o şatră de haleeni nomazi. Nu mai rămăseseră din el decît un pumn de oase şi cîteva haine zdrenţuite. Cînd au vrut să-l ridice, au trebuit mai întîi să tragă de gîndacii mari cît antebraţul, care-l ancoraseră pur şi simplu în nisipul umflat de ploile acide.

Dacă l-ar fi ascultat, Bjorn ar mai fi fost şi-acum în viaţă. Furios, sorbi din vinul pe care i-l adusese între timp Tork şi trînti ulcica pe masă, stropindu-i pe toţi din jur. Nimeni nu spuse însă nimic. Nu era bine să te pui cu Svenson la mînie.

— Ştii, hurianule, îmi aduci aminte de fratele meu, Bjorn. Sper să nu ai aceeaşi soartă ca a lui.

Străinul zîmbi, păstrînd în continuare o tăcere enigmatică: Svenson simţi enervarea crescînd în el.

— Uite ce-i, hurianule, noi credem c-ai venit aici c-un scop. Poate chiar ca să omori termotul. Nenorocirea se poate abate oricînd şi asupra tribului vostru şi nici nu ştii cît e de groaznică. Dar dacă ai alte gînduri, ar fi mai bine să-ţi vezi de drum şi să ne laşi în pace!

Străinul îşi supse o măsea, hîrîi, scuipă şi abia după aceea răspunse:

— Tribul meu nu mai există, gomonule! Sînt singurul care-a rămas, deşi unii cred şi-acum că hurienii adună în continuare scoici pe plajele din Lander.

Svenson ridică brusc privirea şi-l măsură neîncrezător.

— Vrei să spui că termotul a omorît trei sute de inşi deodată?

— Nu ştiu cum a luptat cu voi, rînji hurianul, dar la noi şi-a arătat toată puterea. Oamenii ieşiseră cu toţii în larg, la pescuit. De cîteva zile, muria, spuma aceea care generează şocuri nervoase puternice, dispăruse din apele noastre. Prinseseră ceva peşte, mai mult chiar decît de obicei, şi toţi erau foarte bucuroşi, cînd, brusc, a apărut termotul. Se pare că unii au aruncat în el cu harpoane şi lănci, crezînd că au de-a face cu un peşte mai mare. Termotul s-a înfuriat şi, cu razele sale, a generat valuri mai înalte decît stîncile din Lander, răsturnînd toate bărcile. N-a scăpat nimeni, nici măcar cei care ştiau să înoate. Termotul este însoţit tot timpul de un abur otrăvit. A ieşit pe plajă şi a gazat tot satul, terminîndu-i astfel şi pe cei ce nu ieşiseră la pescuit şi care au murit în chinuri groaznice...

— De unde ştii toate astea? întrebă, cu un aer bănuitor, Svenson.

— De la Ogmund, vrăjitorul. Rămăsese în sat şi-a văzut totul, prin binoclu. A mai trăit trei zile după ce-am stat de vorbă cu el. Avea plămînii arşi din pricina gazului...

— Şi tu unde erai?

Hurianul avu un surîs trist.

— Aici. Mi se făcuse dor de-o băutură tare. Dac-aş fi stat acasă, poate că acum aş fi zăcut şi eu pe fundul mării. Oricum, nu mi-a mai rămas decît un singur gînd: să mă răzbun!

— Eşti norocos, hurianule, dar şi termotul este. Cu o armă ca a ta, oricînd l-ai putea da gata. E mult mai mare decît carabina mea...

— Da, am o armă bună şi nimeni, în afară de mine, nu ştie s-o mînuiască.

— Mi-ar plăcea să am şi eu una la fel!

— Te cred, dar tot n-ai şti cum s-o foloseşti, răspunse hurianul, aşezînd aruncătorul pe marginea mesei, lîngă el. Este a strămoşilor mei. Au purtat-o tata şi tatăl tatălui meu înainte de războiul cel mare...

Svenson repetă în gînd cuvintele străinului, încercînd să le înţeleagă. Războiul... ceva depărtat şi plin de mister, generator de eroi şi fiinţe supranaturale. Poate că tot războiul născuse termotul, muria şi gîndacii uriaşi care umpleau acum plajele de la marginea oceanului... Şi oare nu spuneau vrăjitorii că tot lui i se datorau pustiurile din sud, furtunile magnetice şi burniţele ucigătoare, care săpau răni adînci în pielea celui neprotejat? Scutură din cap; totuşi, era ceva peste puterea lui de înţelegere. Mai bine să nu-şi bată capul...

Făcu un semn cîrciumarului, să-i mai aducă un rînd. Tork tocmai ştergea ulcelele cu un prosop murdar. Îl lăsă deoparte şi se apropie cu paşi mărunţi.

— Nu mi-o lua în nume de rău, se adresă el lui Svenson, dar ai băut destul. Mai bine mergi la culcare!

Svenson ţîşni brusc de pe scaun şi-l înhăţă de guler.

— Ascultă, animal scîrbos! rînji el, cu răsuflarea duhnindu-i a alcool. M-am săturat de mutra ta buboasă, ai înţeles? Îl zgîlţîi zdravăn de cîteva ori. Şi să nu-mi spui mie ce trebuie să fac, dacă nu vrei s-o păţeşti, pricepi?

— Bine, bine, murmură concesiv cîrciumarul. Se dădu trei paşi înapoi, descumpănit de figura fioroasă a vînătorului, apoi se întoarse la tejgheaua lui, aruncînd priviri fu-

rișe peste umăr.

Svenson se trînti iarăși pe scaun, istovit. Își prinse capul între mîini și rămase așa, ascultînd șuierul vîntului printre rafalele de ploaie. Nimeni nu scoase un cuvînt.

Hurianul termină de băut, se ridică și-și luă arma.

— Hei, tu, gomonule, se adresă el lui Svenson, vii cu mine sau nu? Nu vreau să ne prindă noaptea...

*

Marea se tîra alene peste plajă, ca o femeie languroasă într-un pat străin, în vreme ce valurile lingeau cuminți stîncile digului, împrăștiind pretutindeni stropi mărunți de spumă. Cei doi bărbați înaintau cu greu de-a lungul țărmului. Lumina începuse să scadă și doar rareori cîte o geană lucitoare stăruia pe mantalele grele, menite să-i protejeze pe purtători de ploile acide ce cădeau cu obstinație din cerul acoperit cu nori denși, vineții.

Hurianul se așeză cu spatele spre mare, în dosul unei stînci și scoase de sub haină botul aruncătorului. Svenson urmări cu atenție felul cum străinul monta încărcătura în interiorul ogivelor de oțel. Începuse să-i placă fața neclintită a hurianului. Emana siguranță. Trăsăturile erau pronunțate, repere bine determinate, cu toată opacitatea măștii de sticlă care-i acoperea chipul. Gluga adusă mult peste frunte îi ascundea ochii, dar Svenson putea să jure că aceștia erau reci și necruțători. Dexteritatea cu care lucra îi stîrnea lui Svenson invidie. Se gîndi că e probabil dificil să mînuiești toate pîrghiile și tastele necesare activării acceleratorului, atunci cînd ai o pereche de mănuși izolatoare în mîini. Dar hurianului părea să nu-i pese, își vedea mai departe de treabă. Gomonul pipăi pușca adăpostită sub manta, băgă un cartuș în plus pe țeavă și împinse la loc închizătorul. Străinul, auzind zgomotul caracteristic armării, ridică privirile, neliniștit.

— L-ai văzut?

— Nu, răspunse Svenson, scuturîndu-se de apă, dar e mai bine să fim pregătiți. Oricum, văd că nici tu nu pierzi timpul...

— Lucrul cel mai frumos ar fi ca bătrînul Sajle să se fi înșelat și să așteptăm ca proștii, degeaba!

— Sajle nu se înșeală niciodată! se oțărî Svenson, fără motiv, după care se calmă, gîndindu-se la neștiința hurianului. N-am idee dacă ai aflat sau nu, dar Sajle a fost singurul gomon care-a avut curajul să înfrunte termotul, și nu oricum, ci cu un simplu harpon. Este unul dintre cei mai buni vînători. Era..., se corectă, apoi întrebă bănuitor: Dar tu de unde știi de prezicerea bătrînului?

Hurianul ridică indiferent din umeri.

— De la o femeie din sat. Am dormit două nopți la ea.

— Oho! Măcar era frumoasă? vru să știe Svenson.

— Așa și-așa, mormăi hurianul. Dar să lăsăm asta. Mai bine spune-mi ce s-a întîmplat cu Sajle.

— Păi... cine poate ști? răspunse gînditor gomonul. A fost găsit a doua zi pe plajă, înțepenit în barcă. Fluxul îl azvîrlise pînă la poalele stîncilor.

— Pare un om norocos.

— Așa noroc... dădu Svenson din mînă, a lehamite. Numai ochii și-i mai mișcă... De barcă avea agățat cu o parîmă harponul pe care strălucea încă sîngele termotului. Nu e ciudat că marea n-a spălat sîngele ăla?

— Termotul este vrăjit, zise hurianul.

— Ai început să vorbești și tu ca lașii din cîrciumă.

— Asta nu înseamnă că mie mi-e frică. Dar tot nu mi-ai spus, de ce nu se poate înșela Sajle?

— Pentru că..., începu Svenson, apoi tăcu, încercînd să aleagă cuvintele cele mai potrivite înțelegerii hurianului. Știi, de cîte ori apare termotul, Sajle își pierde temporar vederea și e cuprins de tremurături puternice.

— Asta e ceea ce se numește „criză", zîmbi îngăduitor hurianul. Ar putea să-l apuce și în alte condiții.

Svenson îl privi mirat. Nu înțelegea prea bine termenul de „criză", cu toate că-l mai auzise și altă dată. Își închipuia că trebuie să fie ceva groaznic, ceva în sensul suferinței permanente a lui Sajle.

— Ar putea fi cum spui, dar pe el îl apucă numai cînd apare termotul.

— Mda, acum m-am lămurit...

Urmă o perioadă de tăcere. Vîntul slăbise puțin, ploaia însă continua să cadă fără oprire, făcînd să sfîrîie nisipul.

Svenson se foi nerăbdător.

— Îl așteptăm aici?

— Bineînțeles că nu. Termotul nu se arată decît vînătorului, în barcă. Ai o barcă, da?

— Ești nebun? aproape că țipă Svenson. Pe apă n-ai nici o șansă!

— Ți-e frică? rînji hurianul.

Gomonul deschise gura, pregătit să înjure, apoi renunță, mulțumindu-se să mormăie în barbă.

— Să mergem!

Hurianul își ținea aruncătorul îndreptat spre mare, scrutînd talazurile furioase.

— Asta ne-ar mai lipsi, zise.

— Ce?

— Uraganul. Nu vezi?

Svenson se uită în larg. Valurile se adunau greoaie, împroșcînd pretutindeni o spumă murdară. Păreau niște elitre uriașe, gata să fluture către înalturi.

— Ehei, spuse gomonul, asta n-ar fi nimic. A apărut și muria... Uită-te bine, hurianule. S-ar putea să fie ultima dată cînd o faci.

Asta scufundă bărci mai mari ca a mea...

Străinul privi masa galbenă, bolnăvicioasă, care se spărgea în bășici greoaie, în golul dintre valuri. Suprafața ei creștea cu repeziciune, părînd că izvorăște direct din mare, mulîndu-se pe crestele în continuă agitație, șuierînd și spumegînd.

— Ai zice că e vie, șopti Svenson, fascinat.

— Așa și este, rîse hurianul. Dar nu-ți face griji, rosti el, cu emfază. Am mai trecut prin asta, de multe ori. Și după cum vezi, n-am pățit nimic.

Svenson înghiți cu greu cuvintele celuilalt, dar nu comentă în nici un fel, așteptînd un alt prilej ca să se răzbune pe îngîmfarea hurianului. Făcu un gest nedefinit, cu mîna, spre capătul plajei.

— Lemnul bărcii mele este cam putred. Mai bine-am lua-o pe-a lui Sajle. Lui și-așa nu-i mai trebuie; în afară de asta, e mai mare și are coca din oțel.

— Nici să nu te gîndești! Muria ne-ar face praf. Generează curenți de înaltă frecvență, care în contact cu blindajul oțelit al bărcii ne-ar electrocuta pe loc. Avem nevoie de o barcă fără nici un fel de armătură metalică!

Svenson pufni, rănit pentru a doua oară în amorul lui propriu. Îl apucă pe hurian de gulerul mantalei, fără să ia seama la picăturile acide care-i sfîrîiau pe mînă.

— Ascultă, amice! Ai, așa, un fel de a vorbi care nu-mi place. Dacă n-am urmări același scop, ți-aș găuri puțin țeasta!

Străinul încetă să mai rîdă. Îl privi rece și zise:

— În primul rînd, nu te-aș sfătui s-o faci. În al doilea rînd, nu trebuie să te superi. Sînt foarte mulți care nu știu ce-nseamnă cu adevărat muria. Eu am scăpat de cinci ori ca prin urechile acului...

Svenson îi dădu drumul și-și băgă mîna înroșită la loc, sub manta.

— Nu mă mai țin nervii, hurianule. Asta e...

— Deși n-aș fi vrut s-o știi, și mie îmi este teamă. Prin urmare, renunțăm?

Svenson făcu o strîmbătură.

— Du-te dracului! zise și o porni de unul singur înspre capătul plajei.

Barca arăta jalnic. Fundul era călăfătuit cu cîrpe impregnate cu rășini sintetice, scîndurile grosolane își pierduseră pe ici, pe colo, stratul de vopsea antiacid, iar una dintre vîsle lipsea. Găsiră totuși alta, înfiptă în nisip, la cîțiva metri mai departe.

— Din ce în ce mai amuzant, chicoti hurianul, opintindu-se să împingă barca pe valuri.

Svenson apucă hotărît cea de-a doua vîslă, după ce-și trase peste mîini marginile mînecilor largi. Cîtva timp înaintară în liniște, încercînd să stăpînească ruliul provocat de talazuri. Acestea nu erau prea mari, datorită digului care le ținea piept, dar cînd depășiră ultimele stînci trebuiră să depună eforturi serioase ca să nu se scufunde. Vîntul urla din ce în ce mai tare și, cînd își vorbeau, trebuiau să țipe pentru a se face auziți.

Peste puțină vreme, se aflau deja în interiorul muriei, întîmpinați de bolboroseli și plescăituri. Un miros fetid, ca de cadavru în descompunere, le asaltă nările, amețindu-i. Svenson simți cum îl cuprinde greața. Se aplecă peste marginea bărcii și vomită pe suprafața vîscoasă, care căpătase acum o culoare diferită, de un albastru electric. Cît ai clipi, resturile organice dispărură, înghițite de ceea ce gomonul se gîndi cu groază că s-ar putea să fie nu numai o ființă vie, ci și una inteligentă. Reveni cu greu la locul lui, chinuindu-se din răsputeri să reziste tentației de a se arunca peste bordul bărcii.

— Ce dracu' se-ntîmplă? bîigui el, împleticit. Porcăria asta are calități hipnotice?

— Și-a schimbat culoarea, tîrfa! gîfîi hurianul. E un lucru nou!

Se îndepărtaseră mult de țărm. Muria îi urmărea încă înverșunată, căutînd să-i înghită. Era mai mare decît tot ce văzuseră pînă atunci, de lățimea a trei bărci puse cap la cap și lungă de mai multe sute de metri. Oamenii îi observau cu îngrijorare curgerea șerpească deasupra valurilor devenite tot mai violente. Abia după ce mai parcurseră o bucată bună de drum, perpendicular pe țărm, muria îi părăsi, zvîrcolindu-se furioasă și regrupîndu-se sub forma unui inel. Generînd șocuri puternice, scoase din fundul mării tot felul de pești amețiți, care dispărură repede, înghițiți de materia vîscoască.

— S-ar zice c-am scăpat! răcni hurianul, pe deasupra furtunii.

Svenson clătină din cap și arătă cu mîna, undeva, spre vest. O porțiune a oceanului se colorase în roșu aprins, o zonă ale cărei dimensiuni creșteau continuu. „Dumnezeule! Trebuie să fie soarele!", gîndi hurianul, cu privirea pironită pe pata stacojie.

— E termotul! țipă Svenson, cît îl țineau puterile. Pune-ți masca!

Hurianul nici măcar nu tresări. I-ar fi plăcut să vadă soarele. Măcar atunci, căci nu-l văzuse încă niciodată. Încet, de pe fundul bărcii care se clătina amenințător, scoase la iveală țeava aruncătorului.

Svenson îi urmări cu atenție mișcările precise, mecanice, și-și aduse aminte de Bjorn. Și el stătuse tot așa, pregătindu-și arma. Nici n-apucase să tragă, cînd, zărindu-l, termotul îl împroșcase cu un jet luminos, aruncîndu-l peste copastia bărcii.

— Să nu te ridici! țipă Svenson, lîngă urechea hurianului, apoi lăsă piedica și, atît cît îi permitea tangajul, ochi, apăsînd pe trăgaci. Goli tot încărcătorul. Arma frigea, frigeau și picurii acizi care-i cădeau pe degete, dar el nu păru să-și dea seama de asta. Abia după ce bubuitul armei grele în-

ceta, se prăbuși horcăind, cu capul spre vîrful bărcii. Hurianul trase de el, încercînd să înțeleagă ce se întîmplase și în clipa aceea observă oribila rană sîngerîndă. O rază emisă de termot îi smulsese întreg brațul stîng, chiar din umăr...

Scrîșnind din dinți cu furie, hurianul privi iarăși peste bordul bărcii. Termotul ajunsese la mai puțin de o sută de picioare distanță — siluetă stacojie, masivă, fără formă bine precizată, învăluită într-o ceață rozalie care se îndesa tot mai mult, pe măsură ce monstrul se apropia. Înainte ca aburul să se transforme într-o perdea compactă, de nepătruns, hurianul văzu (sau i se păru că vede) niște ochi uriași, sîngerii, care-l priveau fix și niște brațe strîmbe, descărnate, contorsionîndu-se în aerul otrăvit. Rămase o clipă ca hipnotizat, uitîndu-se lung în ochii creaturii. Apoi cu gesturi automate, independente aproape de voința lui, sprijini aruncătorul în antebraț și apăsă tasta ce comanda lovitura. În momentul impactului, un urlet sinistru îl zgudui, răsturnîndu-l pe spate. Simți o izbitură puternică în ceafă și totul în jur deveni negru...

Cînd se trezi, se afla într-o încăpere joasă, lungă, cu tavanul afumat. Aplecat peste el, pe marginea patului, Svenson zîmbea încurcat.

— În sfîrșit, hurianule! Credeam c-ai murit...

Încercă să se ridice, dar nu reuși. Fu ajutat de doi gomoni cu gesturi domoale — două namile cu mușchii țipîndu-le sub haine, care stăteau în imediata apropiere a lui Svenson.

— Ce-ți mai face umărul? întrebă hurianul, aducîndu-și aminte de rana pricinuită de termot. Te mai doare?

Svenson se strîmbă, străduindu-se totuși să-și păstreze zîmbetul.

— Chiar dacă m-ar durea, tot nu ți-aș spune. E o rană pe care o voi purta cu cinste, pînă în ultima clipă a vieții mele.

„Rană"! El numea asta „rană"...

— Cum am ajuns aici?

— Vajle și Bachum ne-au găsit, la cîteva mile în susul digului, răspunse Svenson, arătînd spre cei doi gomoni care așteptau liniștiți în colțul lor. Am avut mare noroc că monstrul nu ne-a găurit barca. Altfel, muria...

Hurianul oftă adînc, cu mintea încă tulbure.

— Sîntem născuți sub o zodie norocoasă, gomonule! Încercă, la rîndul lui, să zîmbească. Oare cine spusese cuvintele astea? Parcă tatăl său, dar nu era sigur...

Svenson rîse și-i puse mîna pe umăr.

— Dac-ai vrea, ai putea deveni unul de-al nostru, acum. Cu arma ta minunată ai ucis termotul... Gîndacii încă-i mai sug seva otrăvitoare pe plaja de la Hajle...

— Era deja mort, după ce ai tras tu...

— Să fim serioși, străine! Nu-i nevoie să minți, chiar dacă eu mi-am pierdut un braț în aventura asta. Pînă să cad însă în nesimțire, am auzit tunetul armei tale și urletul de moarte al bestiei. Ești un erou, hurianule!

Svenson vorbea cu convingere, aprobat cu căldură de cei doi gomoni. Hurianul le privi tăcut fețele trase de oboseală, apoi, fără să-și dea seama, începu să plîngă. „Da", murmură el, aproape neauzit, „sînt eroul care-a doborît bestia..."

Mintea îi păstra însă o cu totul altă imagine. Revedea și-acum perechile de brațe strîmbe, descărnate, contorsionîndu-se ca niște liane în aerul otrăvit și sfîrșind prin a se împreuna în fața ochilor injectați, ce-l priviseră îndelung, larg deschiși și cu o nespusă durere, într-un gest de implorare mută. Un gest cît se poate de omenesc...

DIALOG CU CITITORII

Colecția de povestiri științifico-fantastice „Anticipația" este probabil cea mai cunoscuta și raspîndita publicație de SF din România, atît prin revista propriu-zisa, cît și prin almanahul editat anual.

Din dorința de-a încuraja tinerii autori romani, inclusiv pe debutanți, și a-i publica pe cei mai valoroși dintre ei în condițiile unei piețe literare SF lipsita de orice garanție a continuitații, revista **Anticipația** primește colaborari externe, în scopul analizarii și acceptarii lor pentru publicare. În general intereseaza textele science-fiction, mai puțin cele fantastice și aproape deloc acelea aparținînd unor domenii conexe, precum ozenistica sau cazuri neelucidate înca.

Manuscrisele trebuie sa fie tiparite la doua rînduri, cu 31 rînduri pe pagina și avînd în stînga un spațiu de cel puțin doi centimetri. Ele vor fi însoțite de numele autorului și de adresa/telefonul acestuia. Toate textele trimise vor primi raspuns în cadrul Poștei Redacției. Daca doriți sa vi se raspunda personal, anexați un plic completat cu adresa dv. și timbrat corespunzator.

Colaborarile se pot primi și la redacție, joia, între orele 15—19.

MIHAI DAN PAVELESCU

MIHAI BĂDESCU

Filmele SF ale ultimului deceniu

Cu cîțiva ani în urmă, încercam, în paginile unuia dintre almanahurile „Anticipația", o selecție a celor mai importante filme SF. Între timp, numărul mare de filme noi lansate pe piață ce pot fi încadrate în această categorie mă obligă să revin și să încerc o nouă aducere la zi.

Intenția declarată rămîne și acum aceea de a delimita adevăratele filme de science-fiction, cu păcatele lor reale sau doar inventate, de filmulețele de duzină ce utilizează doar aspectele exterioare și recuzita genului pentru a promova, în general, violența de dragul violenței. Totodată intenționez și o posibilă delimitare de celelalte categorii ale filmului fantastic cu care, adesea, e confundat. (În general, se consideră că filmul fatastic cuprinde trei mari categorii: Science-Fiction, Horror sau Supranatural și Fantezia.)

Desigur spațiul restrîns al acestui articol nu îngăduie trecerea în revistă a absolut tuturor filmelor, inclusiv a celor extrem de modeste. Sper însă ca această selecție să nu fi omis nici unul din filmele importante ale genului și că se va dovedi suficient de cuprinzătoare pentru a satisface gustul unui număr cît mai mare de spectatori.

Cîteva precizări legate de modul de structurare a materialului.

Am considerat necesară traducerea titlurilor pentru că ele sugerează, într-o primă instanță, ceva din subiectul filmului. Acolo unde a fost cazul, și din păcate nu a fost de prea multe ori, am păstrat traducerile folosite la distribuția filmelor la noi, chiar dacă nu s-au dovedit cele mai adecvate, pentru a evita posibile confuzii și pentru că s-au impus deja în conștiința publicului. Titlurile în limba engleză rămîn încă extrem de utile pentru consultarea facilă a enciclopediilor și dicționarelor de specialitate, tot mai numeroase și mai accesibile în ultima vreme.

Astăzi tot mai multe filme sînt coproducții internaționale finanțate de corporații multinaționale și de aceea este tot mai dificilă determinarea originii lor „naționale". Așadar, în multe situații indicațiile respective trebuie considerate pur orientative.

Acum, cînd majoritatea filmelor sînt disponibile pe videocasete (de multe ori versiuni piratate pe videocasete apar chiar înaintea lansării filmelor pe ecrane), indicarea duratei lor a devenit aproape obligatorie. Deși în multe cazuri valorile găsite în diferite surse diferă considerabil, am considerat necesară și semnalarea acestor informații, valabile totuși, pentru majoritatea dintre ele și de un real ajutor amatorilor de înregistrări video.

În ceea ce privește sistemul de cotare a valorii artistice, am preferat și acum, în locul unui subiectivism inevitabil, o mediere a aprecierilor mai multor critici de specialitate (Peter Nicholls, Alan Frank, Leonard Maltin). Astfel:

x = nu merită să vă pierdeți timpul
xx = merită văzut în lipsă de altceva
xxx = film în general bun, fără nimic special
xxxx = film bun, cu mult peste medie
xxxxx = film foarte bun, obligatoriu de văzut.

Am considerat necesară, de asemenea, prezentarea în cîteva cuvinte a subiectului filmului pentru a întregi imaginea de ansamblu asupra lui și a semnala temele genului frecventate cu predilecție în producția cinematografică.

Oricum, sper ca acest demers să vă amintească cu plăcere de filmele bune pe care le-ați văzut deja, să vă semnaleze filmele pe care nu le-ați văzut și doreați să le vedeți și, în fine, să vă scutească de oboseală și eforturi financiare în cazul celorlalte.

1981

ESCAPE FROM NEW YORK (Evadare din New York, SUA, 99 min, XXX). Într-un viitor apropiat Manhattan-ul a devenit o colonie de criminali, liberi sa faca ce doresc, dar izolați de lumea din afara prin bariere puternice. Regia John Carpenter.

MAD MAX 2 (Max nebunul, Australia, 96 min, XXXX). Urmarea filmului din 1979 în care polițistul „nebun" își continua odiseea violentă într-o

MAD MAX 2 (1981)

Australie răvașita de războiul nuclear. Aici un grup de huligani postapocaliptici asediază un fort, în deșert, locuit de familii mai civilizate. Regia George Miller.

MALEVIL (Malevil, Franța, 119 min. XXX). Ecranizarea impresionantului roman postholocaust, tradus și la noi, al lui Robert Merle. Într-un sat francez, un grup de oameni supraviețuiesc războiului nuclear în pivnițele unui castel și se angajează pe drumul extrem de dificil al reconstituirii civilizației. Regia Christian de Chalonge.

MESSAGE FROM THE FUTURE (Mesaj din viitor, Israel, 90 min, XX). Un om din viitor sosește în învrăjbita lume a anului 1985 și încearca să aranjeze, parțial prin putere telepatică, izbucnirea celui de-al treilea razboi mondial, în interesul sănătății lumii viitoare. Regia David Avidan.

OUTLAND (În spațiu, Marea Britanie, 109 min, XXX). Aventura ce oferă o plauzibila felie de viitor. Într-o claustrofobică bază minieră, pe unul din sateliții lui Jupiter, un agent guvernamental pamîntean investighează drogarea minerilor în vederea sporirii productivității. Regia Peter Hyams.

1982

ANDROID (SUA, 80 min, XXXX). Un android (de fapt un ciber) lucreaza ca asistent într-un laborator spațial. Viața lui se împarte între jocuri pe cumputer și filmele vechi. Dar lumea reală pătrunde în aceasta existență liniștită sub forma a trei criminali pe care trebuie să-i înfrunte. Regia Aaron Lipstadt.

BLADE RUNNER (Vînătorul de recompense, SUA, 117 min, XXXXX). Ecranizarea cunoscutului roman al lui Ph. K. Dick „Do Androids Dream of Electric Sheep?", tradus și în românește. Un film de atmosferă despre relațiile dintre om și mașină, aparențe și realitate, tandrețe și cruzime într-o societate a unui viitor Pămînt entropic a cărui populație emigrează treptat pe alte planete. Regia Ridley Scott.

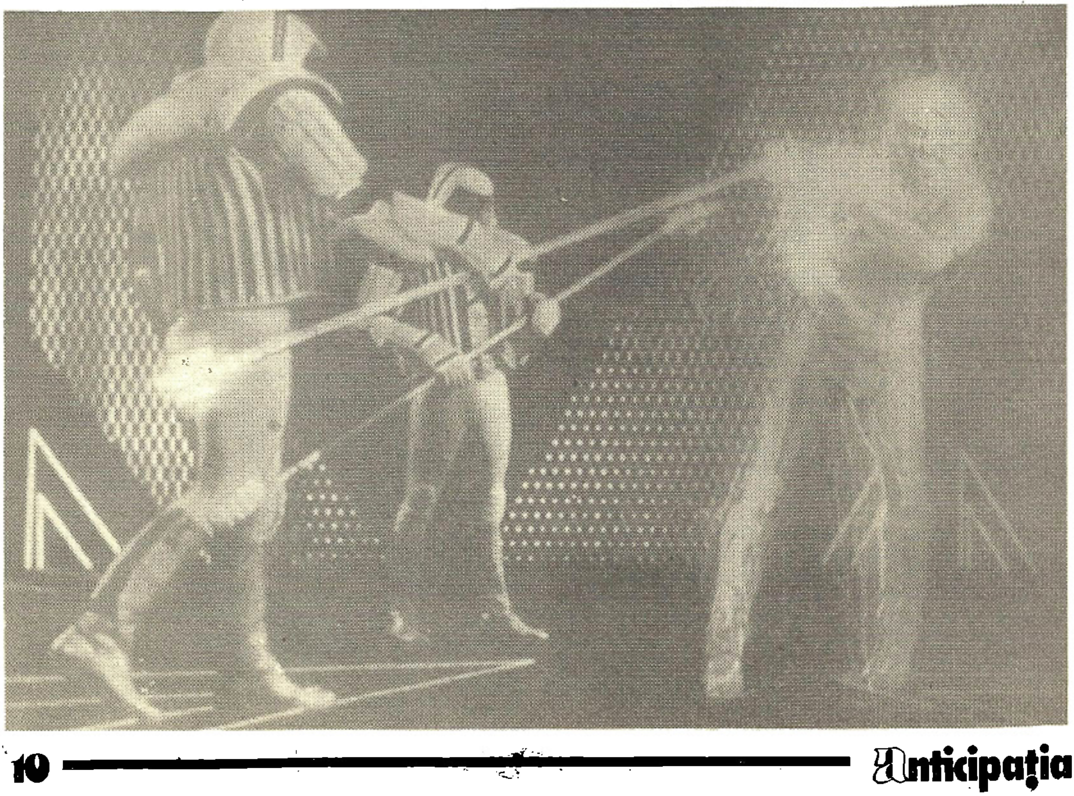
ET (Extraterestrul, SUA, 115 min, XXXX). Cel mai mare succes de casă din istoria cinematografului american. Copilul unei rase extraterestre este părăsit, din greșeală, pe Pămînt. Aici se împrietenește cu un copil pămîntean, prilejuind o viziune surprinzătoare asupra lumii copilăriei, inocentă și deschisă, o lume în care fantasticul nu se deosebește de real, o lume de triumfuri și traume ce cu greu pot fi înțelese de adulți. Regizor Steven Spielberg.

THE THING (Lucrul, SUA, 109 min XXXX). Remake al filmului cu același titlu din 1951. Ocupantul unei farfurii zburătoare, congelat timp de șaisprezece milioane de ani în ghețurile Antarcticii, se infiltrează printre cercetătorii unei stațiuni antarctice, datorită capacității de a mima perfect orice formă de viață. Regizor John Carpentes.

VIDEODROM (Videodrom, Canada, 89 min, XXXX). Un ciudat canal de televiziune prin satelit numit Videodrom, prin imageria difuzată, pare a transforma fizic creierele telespectatorilor, inducînd un fel de cancer ce se manifestă prin puternice halucinații. Regizor David Cronenberg.

STAR TREK 2: THE WRATH OF KHAN (Minia lui Khan, SUA, 114 min, XX). Amiralul Kirk și echipajul navei sale înfruntă atît un pirat al spațiului, Khan, ce se crede a fi Căpitanul Ahab, dar și Proiectul Genesis, un dispozitiv ce poate transforma planete deșertice în adevărate paradisuri. Regia Nicholas Meyer.

TRON (Tron, SUA, 96 min, XXXX). Un tînăr expert în computere, ce bănuiește unele nereguli în sistemul de comunicații, este atomizat și introdus

TRON /1982

STARMAN (1984)

ca o simulare electronică în circuitul unui calculator unde este forțat să devină ținta unor scenarii de jocuri sadice. Regizor Steven Lisberger.

1983

BRAINSTORM (Revelația, SUA, 106 min, XX). Un aparat de citit gîndurile și emoțiile înregistrează, din întîmplare, ultimele clipe din viața creatoarei lui și revelează oamenilor o surprinzătoare străpungere metafizică în natura realității cosmice. Regia Douglas Trumbul.

RETURN OF THE JEDI (Întoarcerea cavalerului Jedi, Marea Britanie, 132 min, XXXX). Partea a treia din secțiunea mediană a celebrei trilogii „Războiul Stelelor". Este introdusă o nouă rasă de exteri, Ewoksii, și asistăm la bătălia finală împotriva forțelor răului. Regia Richard Marqand.

STRANGE INVADERS (Invadatori stranii, SUA, 94 min, XXXXX). Un oraș american din vestul mijlociu este preluat de creaturi extraterestre și studiat timp de 20 de ani. Se pare că invadatorii, hoți de trupuri și fără sentimente, au probleme în obținerea de replici umane credibile. Regia Michael Laughlin.

WARGAMES (Jocuri războinice, SUA, 113 min, XXX). Într-un viitor foarte apropiat un puști genial reușește, din întîmplare, să pătrundă cu calculatorul său personal în ultrasecreta rețea de calculatoare a Pentagonului, rețea ce controlează strategia nucleară americană. Fără să-și dea seama, se angajează cu acesta într-un joc de-a războiul, aruncînd lumea pe marginea prăpastiei. Regia John Badham.

SPACEHUNTER (Vînătorii spațiului, SUA, 90 min, XXX). Un pilot de salvare spațial sesizează oportunitatea de a cîștiga o avere prin salvarea a trei pămîntence capturate pe o planetă postholocaust numită Terra Unsprezece. Regia Lamont Johnson.

1984

STAR TREK III: THE SEARCH FOR SPOCK (În căutarea lui Spock, SUA, 108 min, XXX). Echipajul navei Enterprise călătorește pe planeta Vulcan în speranța resuscitării lui Spock ce se autosacrificase în episodul anterior. Regia Leonard Nimoy.

STARMAN (Starman, SUA, 112 min, XXXX). Un extraterestru, ce a interceptat mesajul de prietenie transmis de sonda Pioneer, sosește pe Pămînt și se îndrăgostește de o tînără femeie, materializîndu-se ca o replică fizică a fostului ei soț. Regia John Carpenter.

THE ADVENTURES OF BUCKAROO BANZAI (Aventurile lui Buckaroo Banzai, SUA, 100 min, XXX). Fizicianul Buckaroo Banzai eliberează accidental extratereștrii diabolici din a 8-a dimensiune și eforturile de a rezolva inedita situație. Regia W.D. Richter.

THE BROTHER FROM ANOTHER PLANET (Fratele de pe altă planetă, SUA, 109, min. XXXX). Un extraterestru negru, ce fuge de scalvie de pe planeta natală, se prăbușește cu nava sa pe Insula Ellis. El este urmărit de doi vînători de recompensă, dar se sperie cu toții de ce întîlnesc în Harlem. Regia John Sayles.

THE ICE PIRATES (Pirații gheții, SUA, 94 min,

XXX). O încrucişare comică de Heroic Fantasy şi Space Opera ce implică piratarea navelor spaţiale care transportă gheaţă într-o galaxie în penurie de apă. Regia Stewart Raffill.

THE PHILADELPHIA EXPERIMENT (Experimentul Philadelphia, SUA, 102 min, XXX). Un experiment condus de forţele navale americane, în timpul celui de-al doilea război mondial, pentru a face navele invizibile la radar, evoluează neaşteptat şi aruncă doi marinari la 40 de ani în viitor. Regia Stewart Raffill.

THE TERMINATOR (Executorul, SUA, 108 min, XXXX). Razboiul dintre oameni şi maşini din secolul 21 finalizat în 1984! Pentru a schimba cursul evenimentelor viitoare, din viitor este trimis un android, un executor implacabil, aproape indestructibil. Regia James Cameron.

THE LAST STARFIGHTER (Ultimul luptător stelar, SUA, 100 min, XXX). Datorită experienţei sale în jocurile pe calculator, „Starfighter", sugerate oamenilor de misterioşi extratereştri, un adolescent pamîntean este recrutat sa participe la un razboi galactic real de care depinde soarta Universului. Regia Nick Castle.

ICEMAN (Omul gheţurilor, Canada, 101 min, XXXX). Un om de Neanderthal este readus la viaţa dupa o hibernare de 40 000 de ani în gheţurile arctice. O meditaţie provocatoare asupra modului de adaptare la viaţa moderna. Regia Fred Schepisi.

LE DERNIER COMBAT (Ultima luptă, Franţa, 90 min, XXXX). Dupa ce bomba a căzut, omenirea încearca sa supravieţuiască într-o lume în care limbajul nu mai este posibil şi unde apa şi mîncarea sînt singurele lucruri care au valoare. Regia Luc Besson.

DREAMSCAPE (În lumea viselor, SUA, 98 min, XXXX). Extrapolare a recentelor încercări americane de a folosi medii pentru comunicaţii telepatice. Un tînar capata puterea de a invada şi a manipula gîndurile altora. Regia Joseph Ruben.

DUNE (Duna, SUA, 140 min, XXXX). Ecranizarea impresionantei fresce galactice a lui Frank Herbert. Intriga operei sale s-a dovedit însa prea densa pentru a putea fi cuprinsa într-un singur film. De altfel, pentru difuzarea prin reţelele de televiziune a fost pregătita o versiune mult extinsa (190 min) cu scene inexistente în versiunea pentru marele ecran. Regia David Lynch.

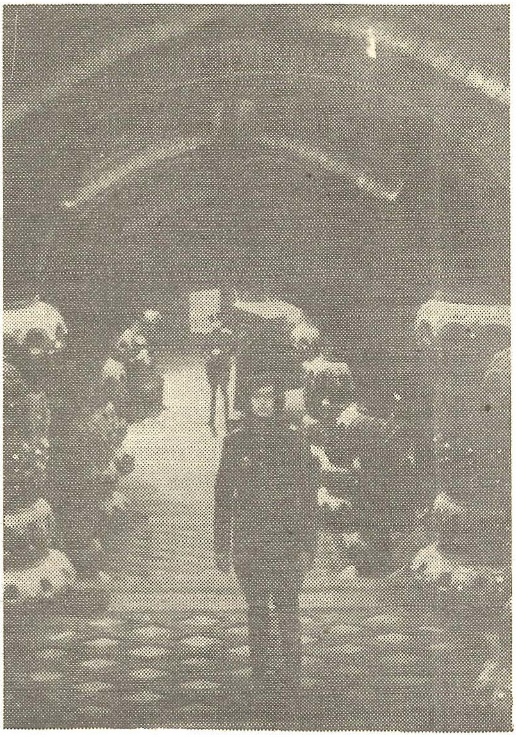
ELECTRIC DREAMS (Vise electrice, SUA, 96 min, XXX). Filmul se centrează pe un triunghi romantic: o femeie, un bărbat şi un calculator personal. Regia Steve Barron.

1984 (1984, Anglia, 123 min, XXX). O privire detaşată asupra unui posibil totalitarism viitor, foarte credincioasă celebrului roman al lui Orwell. Versiune superioară celei din 1956, deşi ultima parte a filmului este foarte deprimantă. Regia Michael Radford.

2010 (2010, SUA, 114 min, XXXX). Continuare mai concreta şi mai puţin mistică a celebrei odisei spaţiale 2001. Nava americana Discovery, parasită în filmul anterior în jurul lui Jupiter, devine acum, după 9 ani, ţinta unei misiuni comune americano-sovietice. Regia Peter Hyams.

FIRESTARTER (Iniţiatoarea focului, SUA, 116 min, XXX). Ecranizarea cunoscutului best-seller al lui Stephen King. O tînara ce moşteneşte anumite puteri mentale de la parinţii sai poate aprinde orice obiect printr-o simpla concentrare de voinţa. Regia Mark Lester.

RUNAWAY (Fugarul, SUA, 99 min, XXX). Un sergent de poliţie şi partenerul său feminin s-au specializat în capturarea şi dezactivarea roboţilor folosiţi de personajul negativ al filmului pentru a-şi aduce la îndeplinire planurile diabolice. Regia Michael Crichton.

DUNE (1981)

1985

GODZILA 1985 (Godzila 1985, Japonia, 91 min, X). Intenţia nereuşita de aducere la zi a filmului original Godzila din 1956. (Între timp, japonezii au mai turnat patru filme pe aceeaşi tema.) De data aceasta Godzila este alimentata atomic, dar terorizeaza din nou oraşul Tokyo. Regia Kohji Hashimoto.

COCOON (Cocon, SUA, 117 min, XXXX). Extratereştrii se întorc după compatrioţii lor ce hibernează pe fundul oceanului de eoni. Ceva din coconii în care hibernează are proprietatea de a întineri oamenii. Regia Ron Howard.

BACK TO THE FUTURE (Înapoi în viitor, SUA, 114 min, XXXX). Un adolescent călătoreşte înapoi în timp, într-un DeLorean acţionat atomic, pentru a-şi întîlni viitorii părinţi şi a-i determina să se întîlnească pentru ca existenţa sa să nu fie pusă în joc! Regia Robert Zemeckis.

CREATOR (Creator, SUA, 107 min, XXX). Un om de ştiinţă încearcă să-şi recreeze soţia, moartă de multă vreme, printr-o originală metoda de clonare. Regia Ivan Passer.

D.A.R.Y.L. (D.A.R.Y.L., SUA, 99 min, XXXX). Un cuplu fără copii adoptă un băieţel ce se dovedeşte a fi un robot foarte sofisticat pus la punct în laboratoarele militare, dar sortit, de aceştia, distrugerii. Regia Simon Wincer.

Weird Science (Ştiinţă stranie, SUA, 94 min, XX). Doi adolescenţi, preocupaţi de problemele sexuale şi ajutaţi de computer, construiesc o fe-

meie ideală, o creatură independentă ce le va schimba complet cursul vieții. Regia John Hughes.

LIFE FORCE (Forță vitală, SUA, 100 min, XXX). Ecranizarea romanului „Space Vampires" al lui Colin Wilson. O expediție americano-britanica la cometa Haley descoperă acolo o navă de aliensi, care, o dată ajunși pe Pămînt, se dovedesc a fi un fel de „vampiri spațiali". Regia Tobe Hooper.

DEFCON 4 (Defcon 4, Canada, 87 min, XXX). Un coșmar postapocaliptic standard. Astronauții ce orbitau în spațiu în timpul cînd au căzut bombele celui de-al treilea război nuclear sînt nevoiți să revină pe Pămînt și să încerce să supraviețuiască în noile condiții economico-sociale. Regia Paul Donovan.

TRANCERS (Hipnotizatorii, SUA, 85 min, XXXX). Unul dintre cele mai bune filme SF ale anului, cîte ceva din „Terminator" și „Blade runner". Un polițist al secolului 22 călătorește în timp, în Los Angeles-ul zilelor noastre, pentru a împiedica un Master al zombilor să schimbe viitorul. Regia Charles Band.

MAD MAX III: BEYOND THUNDERDOME (Dincolo de arenă, Australia, 107 min, XXXX). Al treilea film din seria polițistului nebun. De data aceasta Mad Max este alungat dintr-un avanpost al capitalismului postnuclear și salvat, în mijlocul deșertului australian, de un trib de copii abandonați. Regia George Miller.

MORONS FROM OUTER SPACE (Tîmpiți din spațiul cosmic, Anglia, 105 min, XX). Avatarurile terestre și comice ale unor extratereștri mai puțin dotați intelectual în vizită pe planeta noastră. Regia Mike Hodges.

MY SCIENCE PROJECT (Proiectul meu de diplomă, SUA, 95 min, XX). Un elev din ultimul an de studiu aduce la școală, drept proiect de diplomă, un generator de călătorit în timp abandonat de extratereștri. Evident, ne vom întîlni cu gladiatori, mutanți, dinozauri și proiectul va primi nota maximă. Regia Jonathan Betuel.

ENEMY MINE (Dușmanul meu, SUA, 112 min, XX). Adaptarea nuvelei lui Barry Longyear. Un pămîntean al secolului 21 rămîne prizonier pe un asteroid împreună cu un drac — creatură hermafrodită, asemenea unei șopîrle, locuitor al planetei Dracon. Ei trebuie să-și depășească antipatiile reciproce pentru a putea supraviețui. Regia Wolfgang Petersen.

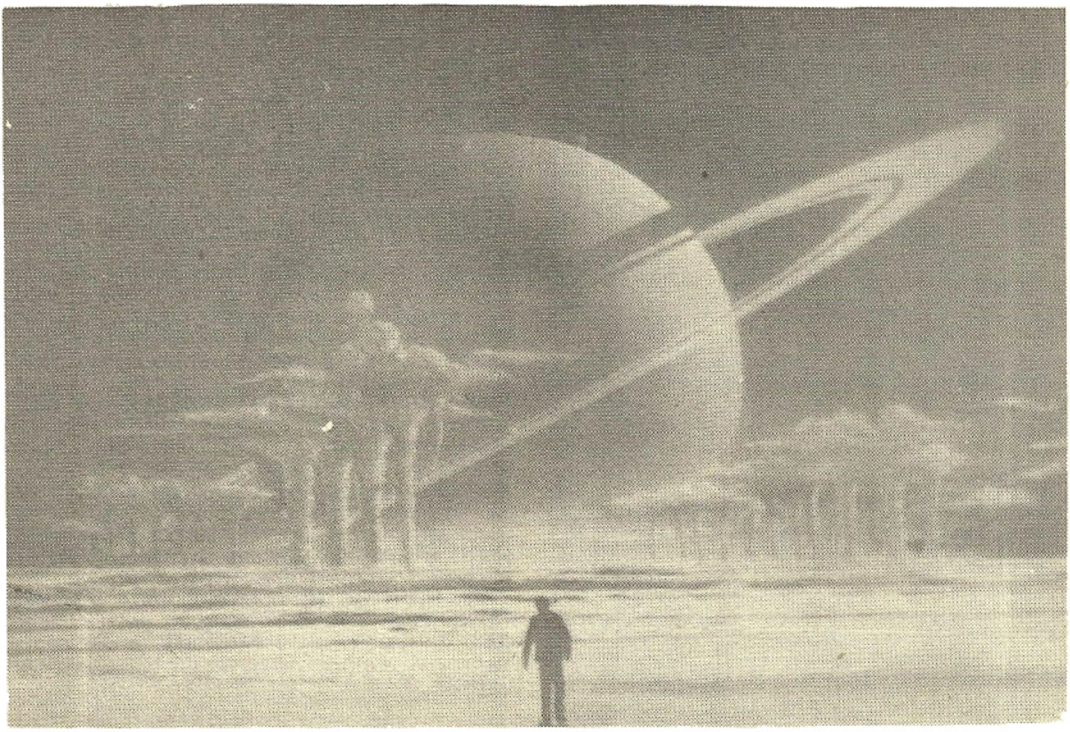
EXPLORERS (Exploratorii, SUA, 110 min, XXX). Trei copii năstrușnici de la o școală de cartier utilizează o bulă generată pe calculator pentru călătorii în spațiul cosmic. Regia Joe Dante.

BRAZIL (Brazil, Anglia, 130 min, XXXXX). Cel mai bun film al anului 1985 ales de Asociația Criticilor de Film din Los Angeles. Comedie neagra despre o societate totalitara amintind de cea descrisa de George Orwell. Regia Terry Gilliam.

RE-ANIMATOR (Reanimatorul, SUA, 110 min, XXXX). Ecranizare după povestiri de H.P. Lovecraft. Un tînar medic a descoperit un ser pentru reanimare, pentru învierea din morți. Regia Stuart Gordon.

BRAZIL (1985)

THE QUIET EARTH (1986)

1986

INVASION EARTH 2150 A.D. (2159 e.n. — Invazia Pămîntului, Anglia, 84 min, XXX). Urmare la filmul din 1965 „Dr. Who and the Daleks". Un mic grup de luptători pentru libertate se opun unor roboți maniaci și superinteligenți din spațiul cosmic care au transformat omenirea în sclavi programați. (Titlu alternant: Daleks — Invasion Earth 2150 A.D.) Regia Gordon Flemyng.

THE QUIET EARTH (Pămîntul liniștit, Noua Zeelandă, 100 min, XXX). Un dezastru monumental provocat de om lasă numai trei supraviețuitori umani pe Pămînt. Regia Geoff Murphy.

STAR TREK IV: THE VOYAGE HOME (Călătorie acasă, SUA, 119 min, XXXX). Echipajul navei Enterprise călătorește în timp, din secolul 23 în 1986, pentru a salva Pamîntul viitorului cu ajutorul unei perechi de balene. Regia Leonard Nimoy.

SOLARBABIES (Copii solari, SUA, 94 min, X). O forță misterioasa acționeaza, în viitor, asupra Pamîntului și oferă unui grup de tineri șansa de a readuce apa pe planetă. Regia Alan Johnson.

SPACE CAMP (Tabăra spațială, SUA, 112 min, XXX). Filmul mai este întîlnit și sub titlul BRATS IN SPACE (Puștii în spațiu). Cinci adolescenți ce se pregateau într-o tabără pentru viitorii astronauți sînt lansați din greșeală în spațiu. Regia Harry Winer.

ALIENS (Străinii, SUA, 137 min, XXXX). În aceasta continuare a filmului Alien din 1979, subofițerul Ripley se întoarce pe planeta strainilor ce masacrasera echipajul lui Nostromo cu o mînă de „space mariners" dornici de luptă. Filmul a fost distins cu un Oscar pentru efecte speciale. Regia James Cameron.

INVADERS FROM MARS (Invadatorii din Marte, SUA, 93 min, XX). Remake al filmului de succes din 1953. Experiența de coșmar a unui adolescent ce este martorul venirii extratereștrilor chiar în grădina sa și încercarea acestora de a cuceri Pamîntul implantînd dispozitive de control în gîtul oamenilor. Regia Tobe Hooper.

CRITTERS (SUA, 86 min, XXX). Niște extratereștri păroși scapă dintr-o închisoare galactică și ajung pe Pămînt la o ferma din Kansas. Regia Ștephen Herek.

THE FLY (Musca, SUA, 94 min, XXX). Remake a filmului cu același titlu din 1958. Un savant ce a descoperit o mașină de teleportare o experimenteaza mai întîi pe sine, și în urma unui accident codul său genetic este amestecat cu cel al unei muște. Regia David Cronenberg.

FLIGHT OF THE NAVIGATOR (Zborul navigatorului, SUA, 90 min, XXX). Un băiat de 12 ani este răpit de o navă extraterestră și se reîntoarce pe Pămînt după opt ani; dar a ramas același baiețel de 12 ani. Regia Randal Kleiser.

SHORT CIRCUIT (Scurtcircuit, SUA, 99 min, XXX). Un robot-soldat este lovit de un fulger, devine inteligent și pune serioase probleme stăpînilor lui de la Departamentul Apararii. Regia John Badham.

1987

INNERSPACE (Spațiul interior, SUA, 120 min. XXX). Comedie SF în care un pilot de încercare este miniaturizat și apoi injectat, din întîmplare, în sistemul circulator al unui nevinovat funcționar. Filmul a fost distins cu un Oscar pentru cele mai bune efecte vizuale. Regia Joe Dante.

ROBOCOP (Polițistul robot, SUA, 100 min, XXXX). Într-un Detroit al viitorului apropiat un polițist este ucis la datorie. El este transformat într-un ciborg ultrasofisticat de corporația care

preia conducerea Departamentului Poliției. Numai că acest polițist perfect va căuta să se răzbune pe sadicii lui asasini. Regia Paul Verhoeven.

THE RUNNING MAN (Fugarul, SUA, 100 min, XXX). În secolul 21, America fascistă se distrează cu un grandios și popular joc TV transmis în direct: condamnaților politici li se oferă șansa libertății dacă, eliberați în oraș, reușesc să supraviețuiască, unor vînători profesioniști, o anumită perioadă de timp. Regia Paul Michael Glaser.

BATTERIES NOT INCLUDED (Fără baterii, SUA, 105 min, XXX). O „familie" de nave cosmice minuscule sosesc din spațiu pentru a-i ajuta pe rezidenții New York-ului amenințați cu demolarea. Regia Matthew Robbins.

SPACEBALLS (Sfere spațiale, SUA, 96 min, XXX). Parodie SF după trilogia de mare succes Războiul stelelor, o colecție de glume vizuale și verbale, unele reușite, altele de-a dreptul ilare. Regia Mel Brooks.

MASTERS OF THE UNIVERSE (Stăpînii Universului, SUA, 106 min, XXX). Film artistic după cunoscuta serie de desene animate. HEMAN sosește pe Pămînt în căutarea cheii care controlează puterea Universului, furată de geniul răului, crudul Skeletor. Regia Gary Goddard.

MADE IN HEAVEN (Realizat în ceruri, SUA, 103 min, XXX). Un tînar moare, ajunge în cer, întîlnește o frumusețe încă nenăscută și se îndrăgostește de ea. Cei doi ajung pe Pămînt într-o nouă existență și înțeleg că sînt făcuți unul pentru celălalt. Regia Alan Rudolph.

PREDATOR (Prădătorul, SUA, 107 min, XXXX). Un comando este angajat de americani într-o delicată misiune în junglele din America de Sud, dar descoperă, din întîmplare, un extraterestru venit la vînătoare pe Pămînt. Regia John McTiernan.

THE HIDDEN (Taina, SUA, 96 min, XX). Un extraterestru de treabă, deghizat în agent federal FBI, se asociază unui detectiv din Los Angeles pentru a lupta împotriva unui extraterestru rău care, implantîndu-se în victimele sale, le determină să comită crime oribile. Regia Jack Sholden.

MAKING MR. RIGHT (Un lucru pe măsură, SUA, 95 min, XXX). Un om de știință creează un android ce-i imită aproape perfect înfățișarea și încearcă să vîndă publicului noul concept. Regia Susan Seidelman.

DEEP SPACE (Spațiu cosmic profund, SUA, 90 min, XXX). Un monstru cosmic, asemănător celui din Alien, terorizează echipajul unei nave cosmice. Regia Fred Olen Ray.

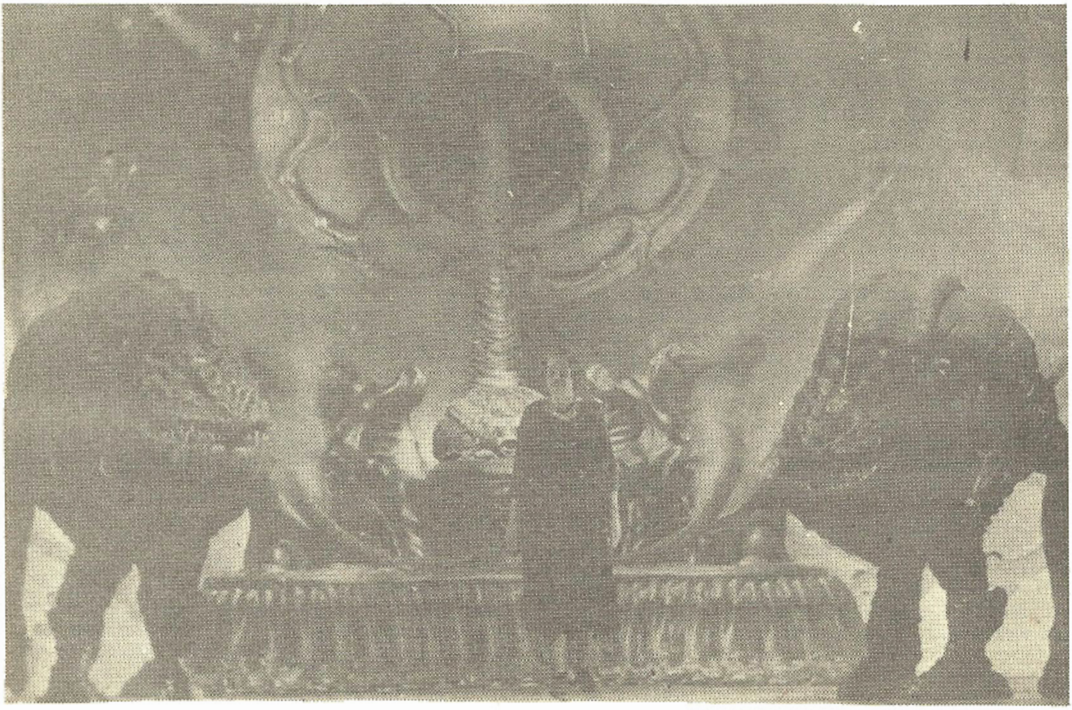
1988

ALIEN NATION (Nație străină, SUA, 89 min, XXX). Emigranți extratereștri au venit pe Pămînt și poliția din Los Angeles colaborează cu reprezentanții noilor veniți pentru a investiga cîteva crime petrecute în cadrul comunității. Regia Caan James.

COCOON: THE RETURN (Coconul, întoarcerea, SUA, 116 min, XX). Continuarea filmului din 1985. Bătrînii întineriți în filmul precedent se reîntorc pentru cîteva zile pe Pămînt. Regia Daniel Petrie.

CRITTERS 2: THE MAIN COURSE (SUA, 87 min, X). Continuarea filmului din 1986. Din nou extratereștrii păroși se întorc pe Pămînt și din nou nimeni nu-l crede pe tînarul ce este convins de existența lor. Regia Mick Garris.

MY STEPMOTHER IS AN ALIEN (Mama mea vitregă este o extraterestră, SUA, 108 min, XXX). Comedie SF în care o extraterestră este trimisă pe Pămînt cu misiunea de a obține secretul unei arme spațiale de la un savant excentric. Regia Richard Benjamin.

INVADERS FROM MARS (1986)

THEY LIVE (Trăiesc, SUA, 95 min, XXXX). Extratereștrii sînt atrași de corporațiile americane și se deghizează în oameni de afaceri. Ei preiau, ca prim pas și în totalitate, mass-media, pentru a planta în subconștientul oamenilor mesajul de a se conforma și a sluji sistemul. Regia John Carpenter.

INVASION EARTH: THE ALIEN'S ARE THERE (Invadarea Pămîntului: Extratereștrii sînt aici, SUA, 83 min, XX). Extratereștrii preiau controlul asupra spectatorilor dintr-un cinematograf unde se desfășura un festival al filmului SF. Prilej de a revedea secvențe din 15 filme de gen. Regia George Maitland.

SHORT CIRCUIT 2 (Scurtcircuit 2, SUA, 112 min, XX). Continuarea mai puțin reușită a filmului din 1986. Roboțelul, dornic de a învăța lucruri noi, ajunge într-un mare oraș și „trăiește" o serie de peripeții mai mult sau mai puțin comice. Regia Kenneth Johnson.

EARTH STAR VOYAGER (Nava pămînteană, SUA, 192 min, XXX). Film pentru televiziune despre un grup de tineri cadeți ce părăsesc Pămîntul în agonie pentru a coloniza planeta Demeter. Regia James Goldstone.

1989

DEEP STAR SIX (Stația submarină Steaua șase, SUA, 100 min, XXX). Un monstru submarin amenință o exploatare minieră submarină a viitorului. Regia Sean Cunningham.

THE FLY 2 (Musca 2, SUA, 104 min, X). Urmare a filmului din 1986. Băiatul savantului din primul film se pare că a moștenit gena mutagenă de la tatăl său. Regia Chris Walas.

STAR TREK V: THE FINAL FRONTIER (Frontiera finală, SUA, 108 min, XXXX). Echipajul navei Enterprise este preluat de un zelator religios, fratele vitreg al lui Spock, care încearcă să-l găsească pe Dumnezeu în centrul Universului. Regia William Shatner.

MILLENNIUM (Mileniu, SUA, 106 min, XXX). Investigatorul prăbușirii unui avion se îndrăgostește de o femeie călător temporal ce venea din viitor în încercarea de a preveni catastrofa. Scenariul este scris de John Varley după scurta sa povestire „Air Raid". Regia Michael Anderson.

EARTH GIRLS ARE EASY (Pămîntencele sînt ușuratice, SUA, 100 min, X). Un muzical SF despre trei extratereștri păroși a căror navă se prăbușește într-o piscină din sudul Californiei. Regia Julian Temple.

LEVIATHAN (Leviatan, SUA, 98 min, XXX). Personalul unei așezări miniere de pe fundul oceanului cade proadă unui monstru genetic, un fel de Alien subacvatic. Regia George P. Cosmatos.

BACK TO THE FUTURE 2 (Înapoi în viitor 2, SUA, 115 min, XXX). Marty McFly și excentricul inventator dr. Emmett Brown călătoresc 30 de ani în viitor și apoi din nou în trecut pentru a-l împiedica pe maleficul Biff Tannen să schimbe istoria lumii prin furtul unui almanah sportiv. Regia Robert Zemeckis.

COMMUNION (Comuniune, SUA, 107 min, XX). Transpunerea pe ecran a întîmplării descrise de autorul Whitley Strieber privind întîlnirea sa cu extratereștrii. Regia Philippe Mora.

HONEY, I. SHRUNK THE KIDS (Dragă, am micșorat copiii, SUA, 93 min, XXX). Un savant își micșorează accidental proprii copii, ca parte a unui experiment științific, lăsînd micuțele ființe, de dimensiunile unor țînțari, să-și croiască drumul spre casă printr-o terifiantă curte de cartier. Regia Joe Johnston.

ALWAYS (Pentru totdeauna, SUA, 125 min, XX). Pilotul unui avion moare într-o prăbușire cu aparatul și revine pe Pămînt ca înger, oferindu-i-se o nouă șansă să se îndrăgostească de femeia iubită. Regia Richard Spielberg.

LETTER FROM A DEAD MAN (Scrisoare de la un om mort, URSS, 86 min, XXXX). Un mic grup de funcționari ai unui muzeu supraviețuiesc holocaustului nuclear, ascunzîndu-se în buncărul clădirii.

THE ABISS (Abisul, SUA, 136 min, XXXXX). Un submarin american este avariat în mod misterios. Forțele navale trimit o echipă de cercetători, care descoperă un grup de creaturi marine extraterestre ce își aveau o bază secretă pe fundul Oceanului Atlantic. Regia James Cameron.

1990

TOTAL RECALL (Amintire totală, SUA, 116 min, XXXX). În secolul 21, cînd se presupune ca vor putea fi plantate memorii în mințile oamenilor, un muncitor din construcții descoperă că are o identitate secretă pe Marte. Filmul e inspirat de nuvela lui Ph.K. Dick „We Can Remember It for you Wholesale", tradusă și la noi. Regia Pol Verhoeven.

CLASS OF 1999 (Promoția 1999, SUA, 90 min, XX) Un robot humanoid, cu înclinații criminale, se insinuează într-un liceu sau înfățișarea unui profesor. Regia Mark Lester.

BACK TO THE FUTURE 3 (Înapoi în viitor 3, SUA, 118 min, XXX). Al treilea film din seria dedicată tînărului Marty McFly și excentricului inventator dr. Emmett Brown. De data aceasta cei doi încearcă să rezolve complicatele ițe ale tapiseriei temporale undeva în vestul sălbatic. Regia Robert Zemeckis.

LORD OF THE FLIES (Împăratul muștelor, SUA, 87 min, XXXX). Film inspirat din romanul cu același titlu al lui William Golding, tradus și la noi. Un grup de copii de la o școală militară americană sînt părăsiți pe o insulă tropicală în timpul celui de-al treilea război mondial. Regia Harry Hook.

HARDWARE (Echipament electronic, SUA, 92 min, XX). Într-o lume a viitorului postapocaliptic, un robot foarte periculos provoacă teroare printre supraviețuitori. Regia Richard Stanley.

SPACED INVADERS (Invadatori decalați, SUA, 102 min, XXX). Marțieni adevărați vizitează Illinoisul și creează panică în timpul redifuzării dramatizării „Războiul lumilor". Regia Johnson.

HANDMAID'S TALE (Povestea servitoarei, SUA, 109 min, XXX). Într-o Americă totalitară a viitorului, copiii sînt născuți într-o castă de femeie fertile sclave și crescuți de cupluri bogate, dar sterile. Regia Volker Schloendorff.

ROGER CORMAN'S FRANKENSTEIN UNBOUND (Frankensteinul dezlănțuit al lui Roger Corman, SUA, 95 min, XXXX). Adaptare a cunoscutului roman „Frankenstein Unbound" de Brian Aldiss. Un om de știință călătorește înapoi în timp pentru a-i întîlni pe Mary Shelley și orgoliosul baron Frankenstein. Regia Roger Corman.

MARTIANS GO HOME (Marțieni, cărați-vă acasă, SUA, 87 min, XXXX). Pămîntul este invadat de marțieni verzi ce pot citi gîndurile oamenilor și cu un nesuferit simț al umorului. Ecranizarea romanului cu același titlu al lui Fredric Brown. Regia Odell David.

„TIMPUL ESTE UMBRA NOASTRĂ"

O antologie a anticipației românești, întocmită de Cornel Robu
Editura Dacia, Cluj, 1991, 520 pag., 98 lei

O foarte necesară antologie ne propune Cornel Robu la Editura Dacia, realizînd o privire de ansamblu asupra fenomenului SF din ultimele decenii. Antologia este o adevărată „carte de aur" a anticipației românești, reliefînd personalitatea acestui gen literar. Notabil este efortul lui Cornel Robu de investigare critică a posibilităților estetice ale SF-ului românesc și de selectare a textelor considerate reprezentative.
Lectorul de la Universitatea din Cluj ne demonstrează că a sosit momentul realizării unor antologii într-un mod cu adevărat aliniat la cerințele mainstream-ului, volumul conținînd o prefață, de fapt un studiu extrem de pertinent (care relevă încă o dată că fundamentarea teoretică și impunerea literară a science-fiction-ului trebuie îndeplinite prin intermediul unui demers critic) și în afara textelor, de douăzeci și șapte de scurte prezentări ale autorilor antologați, prezente și într-o addenda în engleză în traducerea Ioanei Robu.
Ideea centrală a acestei radiografii a SF-ului românesc o reprezintă, potrivit lui Cornel Robu, înclinația spre „soft SF" a anticipației autohtone, „accentul pus pe sentimente și implicații umane", elemente prezente la toate cele trei generații de scriitori ai genului:
– „cea vîrstnică": Vladimir Colin, Ion Hobana, Adrian Rogoz, Victor Kernbach, I.M. Ștefan, Horia Aramă, Georgina Viorica Rogoz. (Este regretabilă absența în antologie a lui Ion Hobana, Camil Baciu, Georginei Viorica Rogoz, Mihu Dragomir, Sergiu Fărcășan.)
– „generația de mijloc": Mircea Opriță, Gheorge Săsărman, Voicu Bugariu, Leonida Neamțu, Constantin Cubleșan, Miron Scorobete
– „noul val", impus în anii '80: Mihai Grămescu, Alexandru Ungureanu, Cristian Tudor Popescu, Lucian Ionică, Constantin Cozmiuc, Gheorghe Păun, Leonard Oprea, George Ceaușu, Ovidiu Bufnilă, Silviu Genescu, Dorin Davideanu, Ștefan Ghidoveanu, Mihnea Columbeanu, Bogdan Ficeac, Mircea Liviu Goga, Răzvan Haritonovici, Dănuț Ungureanu, Marcel Luca, Dan Merișca, Lucian Merișca, Alexandru Pecican, Ovidiu Pecican, Viorel Pîrligras, Aurel Cărășel, Marius Stătescu, Radu Honga. (O altă absență este cea a lui Alexandru Mironov, neobosit animator, autor și antologator.)
Pentru fani, textele selectate de Cornel Robu sînt arhicunoscute, citite și comentate, inedite fiind doar prezențele în antologie ale povestirilor lui Mircea Eliade „Les trois Graces" și Mircea Horia Simionescu „Norul de argint", față de sumarul altor antologii cuprinzînd autori SF autohtoni.
Dar pentru publicul larg, antologia lui Cornel Robu reprezintă o posibilă cale de a pătrunde în universul SF-ului românesc, dincolo de plăcerea imediată a lecturii.

BRIAN ALDISS — „SERA"

Traducere și prezentare: Mihai Badescu
Editura Porto Franco, Galați, 1991

Unul din romanele importante ale SF-ului britanic și mondial tradus de Mihai Bădescu a apărut la Editura Porto Franco din Galați (de salutat interesul acestei noi edituri în promovarea SF-ului; amintim romanele „Prioritate zero" de Doru Tătar și „Phreeria" de Mihai Grămescu).
„Sera" este un roman de bună calitate, cu o tentă de ludic și simbolic, neatingînd forța altor romane de Aldiss ca „Earthworks", „Greybeard" sau „Barefoot in the Head", dar avînd meritul că redemarează seria traducerilor esențiale pentru fandomul românesc și reprezentînd o continuare, după un hiatus de zece ani, a colecției romanelor SF apărute la Editura Univers și mai înainte la „Albatros" și „Tineretului".
Nu vă voi răpi plăcerea lecturii acestui rod al imaginației delirante a lui Brian Aldiss (cunoscut la noi pînă acum cu doar cîteva povestiri) dezvăluindu-vă tot felul de amănunte, dar vă întreb cum v-ați închipui că s-ar putea adapta specia umană în condițiile transformării Terrei într-o seră la scară planetară, plante gigantice sufocînd totul?

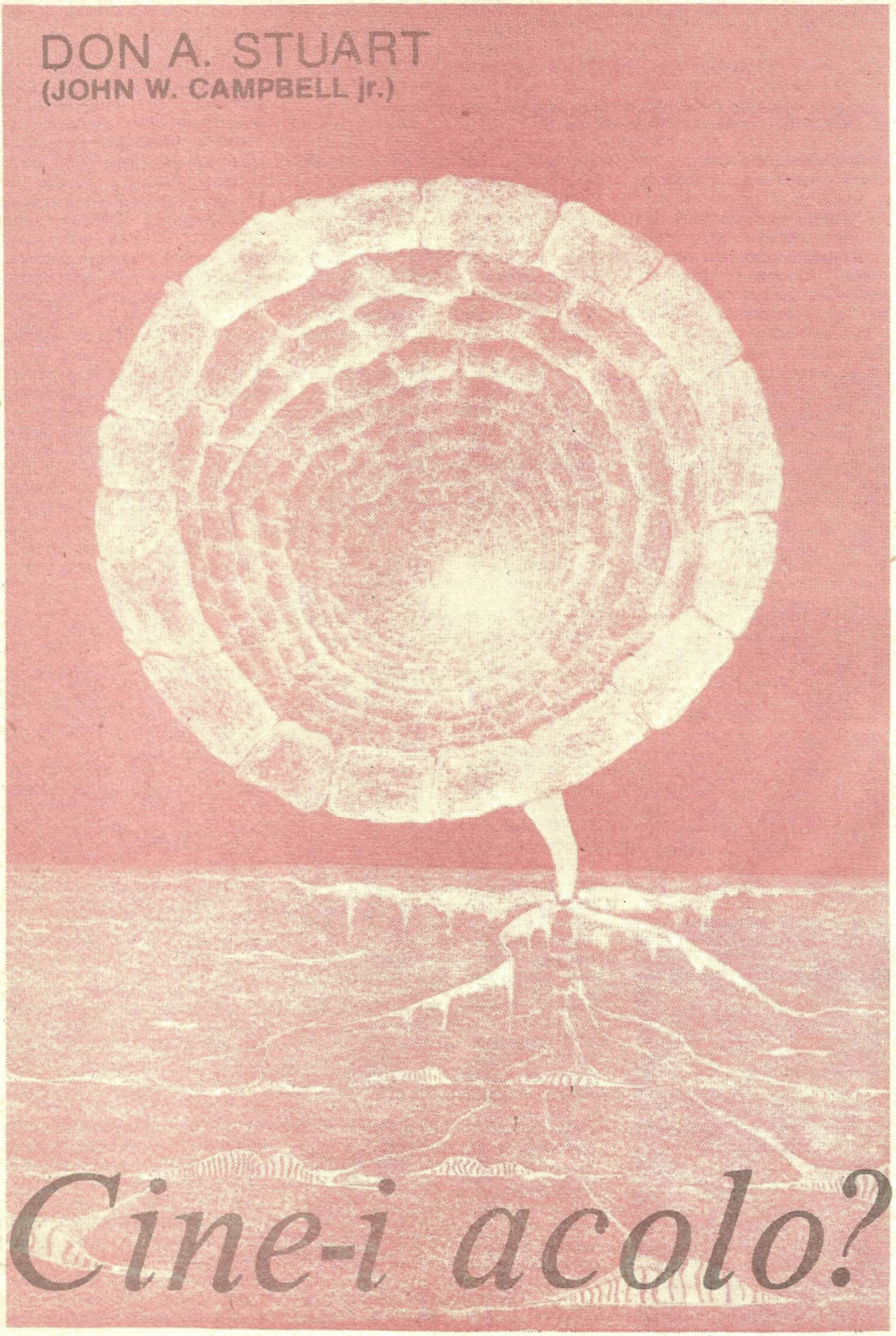
ARTHUR C. CLARKE — „RENDEZ-VOUS CU RAMA"

Traducerea: Mihai Dan Pavelescu
Editura Multistar, Piatra Neamț, 1991

Celebrul roman al lui Arthur C. Clarke vede lumina tiparului în românește nu în cadrul Almanahului Anticipația 1991, ci la o editură nou înființată de la Piatra Neamț care și-a adjudecat copyright-ul pentru textele lui A.C. Clarke.
Tema romanului este de domeniul exobiologiei, contactul ratat cu civilizația extraterestră reprezintă pentru autor prilejul meditației asupra imposibilității intercomunicării umane, iar pentru cititor familiarizarea cu unul dintre „monștrii sacri" ai SF-ului mondial și cam atît. Cel mai important roman al lui Arthur C. Clarke este „Sfîrșitul copilăriei", apărut în serial în „Anticipația", roman care ar fi meritat să fi atras atenția unei edituri.
Mărturisesc că bătrînul Clarke îmi pare tot mai comercial și mai efremovist în interminabilele sequels din ultimii ani.

CRISTIAN TAMAȘ

DON A. STUART
(JOHN W. CAMPBELL jr.)

Cine-i acolo?

Desen de MONICA MOCANU

(Urmare din numărul 481)

IX

Nimeni nu privea cu mai multă atenţie decît Connant. O eprubetă sterilă, pe jumătate plină cu un lichid gălbui. Una... două... trei... patru picături din soluţia limpede preparată de doctorul Copper din sîngele luat din braţul fizicianului. Eprubeta fu scuturată cu atenţie apoi aşezată într-un recipient cu apă caldă. Termometrul indica temperatura sîngelui, un termostat păcănea zgomotos şi plita electrică începu să strălucească, în vreme ce luminile pîlpîiau uşor.

După aceea, în lichidul gălbui şi limpede începură să se precipite fulgi albicioşi.
— Dumnezeule, şopti Connant. Se aruncă pe un pat, plîngînd ca un copil. Şase zile... şase zile... întrebîndu-mă dacă testul ăsta blestemat nu va minţi...
Garry înaintă şi-l atinse pe umăr, fără nici un cuvînt.
— Nu putea minţi, vorbi doctorul. Cîinele era imun la sîngele uman... şi serul a reacţionat.
— E-n regulă? făcu Norris. Atunci... şi animalul e mort... pentru totdeauna?
— Connant este om, într-adevăr, încuviinţă Copper, iar animalul e mort.
Kinner izbucni într-un rîs isteric. McReady se răsuci şi-l pălmui de două ori. Bucătarul mai hohoti o dată, apoi înghiţi un nod şi se ridică, frecîndu-şi obrajii.
— Am fost speriat, îngăimă el. Doamne, ce speriat am fost...
— Ce crezi că noi n-am fost, maimuţoiule? rîse spart Norris. Sau poate Connant n-a fost?
Administraţia se umplu de o veselie bruscă. Rîsete, şi oamenii îngrămădindu-se în jurul fizicianului, vorbind puternic, nervos, pentru a-şi masca stînjeneala. Cineva făcu o propunere şi vreo zece se repeziră după schiuri. Blair, Blair trebuia ajutat să-şi revină. Doctorul Copper îşi făcea de lucru cu eprubetele, încercînd, nervos, nişte soluţii. Cei care se oferiseră să plece după biolog porniră spre uşă, pocnind zgomotos din schiuri. Pe unul din coridoare, cîinii începuse să intre, simţind o undă de veselie.
Copper agită eprubetele. McReady îl observă primul, aşezat pe marginea patului, ţinînd două eprubete, mai alb la faţă decît precipitatul ce se forma în ser, cu lacrimile curgîndu-i din ochii îngroziţi.
McReady simţi un fior de gheaţă şi-şi ţinu răsuflarea. Doctorul Copper înălţă ochii.
— Garry! strigă el răguşit. Garry, pentru numele lui Dumnezeu, vino aici!
Comandantul se îndreptă către el. Brusc, în odaie se făcu linişte. Connant se ridică, rigid, de pe pat.
— Garry... ţesuturile monstrului precipită şi ele. N-am dovedit nimic. Atît doar că... cîinele era imun la ţesutul monstrului. **Cei care au dat sînge** pentru imunizarea cîinelui — **unul dintre noi doi,** Garry — **unul dintre noi doi este un monstru!**

X

— Bar, cheamă-i înapoi pe cei care au plecat după Blair, vorbi McReady. Barclay ieşi din încăpere; se auziră strigăte îndepărtate, apoi bărbatul reveni.
— Se întorc, zise el. Nu le-am spus motivul. Doar că i-a chemat doctorul.
— McReady, oftă Garry, din clipa asta eşti comandant. Fie ca Dumnezeu să te ajute! Eu n-o pot face.
Uriaşul roşcovan aprobă, privindu-l atent.
— S-ar putea ca eu să fiu un monstru, urmă Garry. Ştiu că nu sînt, însă n-o pot dovedi în nici un fel. Testul doctorului Copper nu mai e valabil. Faptul că el i-a dovedit invaliditatea, deşi era în avantajul monstrului să nu se afle aşa ceva, pare să demonstreze că doctorul e un om.
Copper se leagănă încetişor pe marginea patului.

—Ştiu că sînt om, dar nici eu n-o pot dovedi. Unul dintre noi minte, deoarece testul nu greşeşte, deci unul dintre noi trebuie să fie monstru. Eu am arătat că testul n-a reuşit, lucru care ar putea dovedi că sînt om, însă Garry a sesizat primul atuul meu, ceea ce n-ar fi trebuit să facă, dacă era un monstru. Ne învîrtim în cerc...

Brusc, umerii şi capul doctorului începură să zvîcnească şi se trînti pe spate, strigînd printre hohote de rîs:

— Nu trebuie să dovedim că **unul** din noi este un monstru! Ha-ha-ha! Este acelaşi lucru, dacă **toţi** sîntem monştri! Toţi sîntem monştri... Connant, Garry, eu — şi voi toţi!

— McReady, zise Van Wall, înainte de-a deveni meteorolog, ai făcut ceva medicină, nu? Poţi face vreun alt test?

Roşcovanul se aplecă deasupra lui Copper, îi luă seringa din mînă şi-o steriliză cu alcool. Garry stătea pe marginea patului, privindu-i nemişcat.

— Ceea ce a spus doctorul este posibil, vorbi McReady. Van, vrei să mă ajuţi? Mulţumesc!

Acul se înfipse în coapsa lui Copper. Rîsul bărbatului nu se opri, dar, treptat, se transformă în suspine şi adormi sub efectul tranchilizantului.

Secundul se îndreptă şi se întoarse către oamenii din încăpere. Bărbaţii care porniseră după Blair stăteau acum în pargul uşii, cu schiurile pline de zăpadă şi feţele palide. Connant ţinea cîte o ţigară aprinsă în fiecare mînă şi fuma dintr-una absent, privind podeaua. Căldura degajată de cealaltă îi atrase atenţia; o privi prosteşte, apoi o azvîrli pe jos şi o călcă cu talpa.

— Doctorul Copper, repetă McReady, a avut, poate, dreptate.Ştiu că sînt un om, dar, desigur, n-o pot dovedi. Voi repeta testul asupra mea. Cine doreşte poate încerca...

Peste două minute, McReady ţinea o eprubetă în care se forma un precipitat alb.

— Reacţionează şi la sîngele omenesc, deci nu sînt amîndoi monştri.

— Nici n-am crezut aşa ceva, comentă Van Wall. N-ar fi fost convenabil pentru monstru; dacă eram siguri, îi ucideam pe amîndoi. De ce crezi însă că monstrul nu ne-a omorît pe noi toţi? Pare absurd...

— Elementar, dragă Watson, pufni McReady. Monstrul doreşte să aibă la dispoziţie variate forme de viaţă. Se pare că nu poate anima un cadavru. Aşa încît, aşteaptă... aşteaptă, pînă i se oferă cea mai bună ocazie. Noi, cei care am rămas oameni, sîntem rezervele lui.

Kinner se scutură violent:

— Hei! Hei, Mac! Aş fi ştiut dacă eram un monstru? Aş fi ştiut dacă monstrul a pus stăpînire pe mine? Doamne, poate că sînt deja un monstru!

— Ai şti, răspunse McReady.

— Dar noi n-am şti! hohoti isteric Norris.

Meteorologul privi serul rămas.

— Mai e bun la ceva, zise el gînditor. Clark şi cu Van, vreţi să mă ajutaţi? Restul rămîn aici. Aveţi grijă unul de altul... Să nu se işte necazuri, da? încheie el cu amărăciune.

Cei trei bărbaţi porniră, prin tunel, spre cuştile cîinilor.

— Mai ai nevoie de ser? întrebă Clark.

McReady clătină din cap:

— Avem patru vaci, un taur şi aproape şaptezeci de cîini. Serul reacţionează numai la sîngele uman şi... la monştri. O să facem nişte experimente.

XI

Cînd reveni în camera Administraţiei, McReady merse tăcut spre spălător şi-şi curăţă mîinile, Clark şi Van Wall apărură şi ei. Clark căpătase un tic nervos, zvîcnind mereu dintr-o buză.

— Ce-aţi făcut? izbucni Connant. Alte imunizări?

Clark pufni şi se opri cu un sughiţ:

— Imunizări? Ha! Sînt deja imuni!

— Monstrul, spuse Van Wall, este inteligent. Cîinele imunizat n-avea nimic şi-am mai

luat sînge de la el. Dar n-o s-o mai facem...

— Nu se poate folosi sîngele de om, pe alţi cîini..., începu Norris.

— Nu mai există nici un cîine, răspunse încet McReady. De asemenea, nici o vacă...

— Nici un cîine? repetă Benning, aşezîndu-se.

— Sînt foarte neplăcuţi atunci cînd se transformă, zise pilotul. Totuşi, lenţi... Aparatul tău de electrocutare, Barclay, e mult mai rapid. A mai rămas un singur cîine: cel pe care l-am imunizat. Este singurul pe care ni l-a lăsat monstrul, ca să ne putem face testele. În rest... Înălţă din umeri şi-şi frecă palmele.

— Vacile?... bolborosi Kinner.

— La fel. Minunat! Fac ca dracu' cînd încep să se înmoaie şi să-şi schimbe forma. N-au putut scăpa însă repede din lanţurile cîinilor.

Kinner se ridică încetişor. Ochii îi rătăciră în jurul camerei, după aceea poposiră asupra canistrei de lîngă uşă. Se apropie de ea, închizînd şi deschizînd gura, precum un peşte scos din apă.

— Laptele... şopti el. Le-am muls acum o oră.... Vocea i se preschimbă într-un urlet şi ieşi fugind, fără să-şi îmbrace hanoracul.

Van Wall privi în urma lui.

— S-ar putea s-o fi luat razna, dar poate fi şi un monstru care vrea să scape... Nu şi-a luat schiurile, aşa încît îl veţi găsi cu uşurinţă. Pentru orice eventualitate... luaţi şi un arzător.

Urmărirea îi ajută; aveau nevoie să acţioneze, indiferent cum. Totuşi, alţi trei bărbaţi dădeau semne de dezechilibru. Întins pe spate, verde la chip, Norris fixa cu ochii fundul cuşetei de deasupra lui.

— Mac, de cîtă vreme, vacile...

Meteorologul înălţă neajutorat din umeri. Se apropie de canistra cu lapte şi analiză o probă cu ajutorul serului. Culoarea laptelui trăda ceva probleme. În cele din urmă, lăsă eprubeta şi clătină din cap:

— Testul e negativ. Fie că **atunci** au fost vaci adevărate, fie că, fiind imitaţii perfecte, au dat un lapte perfect.

Copper se agita în somn, scoţînd un fel de gîlgîit, ceva între rîs şi sforăit. Ochii tuturor se aţintiră asupra lui.

— Oare morfina acţionează asupra unui monstru? întrebă cineva.

— Dumnezeu ştie, răspunse McReady. Mi se pare că are efect asupra tuturor animalelor de pe Pămînt.

Connant înălţă brusc capul.

— Mac! Poate cîinii au înghiţit bucăţi din monstru şi acestea i-au transformat în cele din urmă! Monstrul era în cîini! Eu am fost încuiat. Nu-i o dovadă...?

— Îmi pare rău, scutură din cap Van Wall. Nu dovedeşte ceea ce eşti; dovedeşte doar ce n-ai făcut.

— Nu-i aşa, interveni McReady. Nervoşi cum sîntem, nu gîndim bine. Încuiat?! Aţi văzut vreodată cum o globulă albă traversează peretele unui vas de sînge? Nu? Întinde un pseudopod şi iese...

— Aha, încuviinţă pilotul. Vacile au încercat să se topească, dacă pot zice aşa. După ce se topeau, puteau trece pe sub uşă, revenind la forma iniţială de cealaltă parte. Nişte legături... nu, nu-i bine... Un conteiner sigilat sau...

— Dacă-l împuşti în inimă şi nu moare, atunci este un monstru. Deocamdată, este testul cel mai sigur la care mă pot gîndi, zise McReady.

— Nici cîini, nici vaci, rosti încet Garry. Acum, monstrul va trebui să imite oameni. Să-i întemniţezi, nu ajută la nimic. Cît despre testul tău, Mac, s-ar putea să fie valabil, dar mă tem că nu-l poţi aplica oamenilor.

XII

Îngenuncheat înaintea sobei, Clark ridică privirea atunci cînd Van Wall, Barclay, McReady şi Benning intrară, scuturîndu-se de zăpadă. Ceilalţi bărbaţi aflaţi în camera Administraţiei îşi continuau preocupările: pocher, şah sau lectură. Ralsen repara o sanie;

Vane şi Norris erau aplecaţi asupra înregistrărilor magnetice, în vreme ce Harvey citea tabelele cu glas tare.

Pe un pat, Copper sforăia încetişor. Într-un colţ al cuşetei lui Dutton, Garry lucra la nişte transmisii radio, împreună cu stăpînul patului. Connant îşi întinsese hîrtiile pe masa cea mare.

Undeva, de pe un coridor, răsuna vocea lui Kinner, în ciuda celor două uşi care-i despărţeau. Clark izbi un ceainic de sobă şi-i făcu semn lui McReady, meteorologul se apropie de el.

— N-am nimic cu bucătarul, făcu nervos Clark, dar nu-l putem opri? Toţi au fost de părere că-i mai bine să-l ducem în încăperea lui Connant.

— Mă tem că nu se poate, răspunse McReady. Desigur, îl pot injecta, dar n-avem o rezervă infinită de morfină. Pe de altă parte, nu cred că-i în pericol să-şi piardă minţile. Este numai isteric.

— Atunci, o să ni le pierdem noi! Tu ai lipsit o oră şi jumătate. El începuse cu două ore înainte de plecarea ta. Orice are o limită!

Garry se apropie încet, şovăielnic. Timp de o clipă, McReady surprinse scînteia de frică şi oroare din ochii lui Clark şi bănui că şi în propria lui privire se putea citi acelaşi lucru. Garry — sau Copper — era, cu siguranţă, un monstru.

— Ar fi bine dacă l-ai putea opri, Mac, zise Garry. Există... destui nervi în odaia asta. Am hotărît că ar fi mai sigur acolo pentru Kinner, deoarece toţi ceilalţi sînt supravegheaţi. Se înfioră uşor:Şi, pentru Dumnezeu, încearcă să găseşti o metodă, un test, ceva care să ne ajute!

— Supravegheaţi sau nu, toţi sîntem nervoşi, oftă McReady. Blair şi-a blocat oblonul şi nu mai poate fi deschis din exterior. Zice că are suficientă mîncare şi urlă întruna: „Plecaţi, plecaţi! Sînteţi nişte monştri! Nu mă voi lăsa devorat! Nu! O să le spun oamenilor, cînd vor veni! Plecaţi!". Aşa încît... am plecat.

— Alt test nu există? întrebă Garry.

Meteorologul înălţă din umeri.

— Cooper avea dreptate. Testul cu ser putea fi concludent, dacă nu s-ar fi... contaminat.

— Experimente chimice, poate?

— Nu, scutură din cap McReady. Am încercat şi cu microscopul, ştii doar.

Garry încuviinţă:

— Cîinele adevărat şi cîinele-monstru erau identici. Totuşi, trebuie să mai încercăm. Ce-o să facem după prînz?

*

— Somn prin rotaţie, interveni Van Wall. Jumătate dorm, jumătate veghează. Mă întreb cîţi dintre noi pot fi monştri? Cîinii erau toţi... Speram că noi n-avem probleme, dar l-a prins pe Copper... sau pe tine. Clipi puţin stînjenit: Poate că toţi sînteţi monştri, cu excepţia mea... nu, nu-i posibil, aş fi lipsit de apărare. Pesemne că noi, oamenii, sîntem în număr mai mare. Deşi...

— Faci exact cum spunea Norris. Laşi lucrurile spuse doar pe jumătate. „Deşi, dacă numai unul s-ar transforma în monstru, balanţa s-ar modifica." Însă monstrul nu luptă. Cred că nu luptă niciodată. În felul lui unic şi inimitabil, este o creatură iubitoare de pace. Nu trebuie să ducă un război, deoarece, întotdeauna, va obţine victoria, în modul celălalt.

— Crezi atunci că numărul monştrilor este, deja, mai mare, dar că ei aşteaptă — sau, poate, **voi** aşteptaţi — pînă cînd ultimul om, eu, va fi surprins în timpul somnului? rînji Van Wall. Îi vezi cum se uită, Mac?

— N-aţi stat aici patru ore, suspină Garry, în vreme ce toţi ochii cîntăreau, în linişte, informaţia că unul dintre noi, eu sau Copper, este un monstru... sau, poate, amîndoi.

— N-aveţi de gînd să-l opriţi pe cîntăreţul ăla? interveni iarăşi Clark. Mă-nebuneşte! Oricum, poate vorbi mai încet.

— Continuă să se roage? întrebă McReady.

— Da, gemu Clark. Nu s-a oprit o clipă. Nu m-ar enerva, dacă ar face-o în gînd, dar cîntă psalmi şi imnuri, şi urlă rugăciunile. Poate crede că-l aude Domnul.

— N-are cum, mormăi Barclay. Altfel, ar fi făcut ceva împotriva creaturii ăsteia scăpate din iad.

— Dacă nu-l opreşti, reluă Clark, cineva o să încerce testul propus chiar de tine... Cred că o secure în cap are acelaşi efect cu un glonte în inimă.

— Terminaţi de gătit mîncarea, porunci McReady, iar eu o să văd ce pot face. Trebuie să găsesc ceva prin dulapuri...

Se îndreptă obosit spre colţul întrebuinţat de Copper drept dispensar. Depozitul de medicamente al taberei era constituit din trei dulapuri înalte, din scînduri negeluite. Cu doisprezece ani în urmă, după ce absolvise medicina, McReady începuse să lucreze ca intern, însă îl atrăsese meteorologia. Descuie uşile dulapurilor. Doctorul Copper era un om ce-şi cunoştea excelent meseria şi era la curent cu ultimele noutăţi. Mai mult de jumătate din medicamente îi erau necunoscute roşcovanului; multe din celelalte le uitase. N-avea o bibliotecă de specialitate, nici reviste, pentru a-şi reaminti unele lucruri, elementare pentru Copper, care nu considerase necesar să le includă în micuţa bibliotecă cu care trebuise să se mulţumească; cărţile erau grele şi fiecare gram de bagaje fusese transportat pe calea aerului.

Meteorologul luă un barbital. Barclay şi Van Wall îl însoţiră. Nimeni nu se putea deplasa singur, nicăieri.

Cînd revenirā, Ralsen terminase reparaţia saniei şi fizicienii mutaseră masa, iar pocherul fusese abandonat. Clark servea cina. Singurele semne de viaţă din încăpere erau zăngănitul lingurilor şi sunetele înfundate ale mîncatului. Cînd intrară cei trei, nimeni nu scoase un cuvînt, dar privirile erau întrebătoare, în vreme ce maxilarele se mişcau metodic.

McReady ciuli urechile. Kinner zbiera un imn, cu o voce spartă şi răguşită. Meteorologul îl privi pe Van Wall şi clătină din cap:

— N-am nimerit-o...

*

Pilotul blestemă şi se aşeză la masă.

— Nu mai avem ce face decît să aşteptăm să-şi piardă vocea. Nu poate s-o ţină aşa într-una!

— Are un gîtlej de fier, izbucni Norris. Să sperăm că nu-i unul din „prietenii“ noştri. Altfel, îşi poate reface laringele pînă în ziua de apoi.

Timp de douăzeci de minute mîncară în linişte; strigătele încetaseră. După aceea, Connant irupse violent:

— Staţi ca nişte statui! Nu scoateţi o vorbă, dar, Dumnezeule, ce ochi aveţi! Se rostogolesc în toate direcţiile, clipesc... şi şuşotesc. Nu puteţi privi în altă parte?

Mac, tu eşti şeful. La noapte, să proiectăm nişte filme. Le-am tot păstrat pentru ultimele zile. Pentru ce? Cine o să le mai vadă? Mai bine ne uităm la filme decît să ne holbăm unii la alţii.

— E o idee bună, Connant. Sînt de acord.

— Dă sonorul mai tare, Dutton. Poate scăpăm de cîntecele nebunului, propuse Clark.

— Dar nu stinge toate luminile, completă încetişor Norris.

— Luminile vor fi stinse, interveni meteorologul. Vom pune toate filmele cu desene animate pe care le avem. Sper că vă plac, nu?

— Mamă, mamă, un adevărat spectacol! Ce să-ţi spun, de-abia aştept!

McReady se întoarse către cel care vorbise: un bărbat subţirel, pe nume Caldwell. Acesta îşi umplea tacticos pipa, privindu-l netulburat pe McReady.

— Bine, Bart, rîse strîmb McReady, ai cîştigat. Poate că nu prea avem chef de Popeye şi de răţoi, dar tot este ceva...

— Să jucăm „Fazan“, sugeră Caldwell. Tragem coloane pe o foaie de hîrtie şi scriem diferite lucruri — animale, sau altceva. De pildă, o coloană pentru O, alta pentru N, şi tot aşa. O de la Om, iar N de la Neom, sau necunoscut. Cred că va fi un joc extrem de interesant. „Fazan“ este exact ceea ce ne trebuie; mult mai util decît orice film. Poate cineva o să aibă un creion cu care să poată trage linii de la N la O.

— McReady caută un asemenea creion, răspunse Van Wall, dar avem o coloană în plus.

Una care începe cu D.
— D de la Dement, nu-i aşa? Clark, să te ajut la farfurii, încheie Caldwell, ridicîndu-se.

*

Dutton, Barclay şi Benning instalau în tăcere proiectorul şi difuzoarele, în vreme ce încăperea era curăţată şi vesela spălată. McReady se aşeză pe pat, lîngă pilot:
— Mă întrebam ce să fac, să-ţi spun sau nu... Uitasem că N — cum l-a denumit Caldwell — poate citi gîndurile. Am o idee care s-ar putea să meargă. Totuşi, e ceva prea vag ca să-ncerc să-ţi explic. Ai tu grijă de filme, eu mă străduiesc să-mi ordonez ideile. O să stau în patul ăsta.
Van Wall îl privi şi încuviinţă din cap. Ecranul se afla pe aceeaşi linie cu patul, încît filmul nu te putea distrage.
— Poate c-ar trebui să ne spui la ce te gîndeşti. Deocamdată numai monştrii îţi cunosc planul. Poţi deveni... monstru, înainte de a-l aplica.
— N-o să-mi ia mult, dacă prind bine ideea. Mai bine l-am muta pe Copper în cuşeta de deasupra mea. McReady indică din bărbie spre doctorul care sforăia încetişor. Oricum, nu urmăreşte filmul...
Garry îi ajută să-l deplaseze. După aceea, meteorologul se întinse pe pat şi aproape intră în transă, încercînd să evalueze şanse, metode şi diferite operaţii. Abia îşi dădu seama cînd ceilalţi se aşezară în tăcere şi se aprinse ecranul. Rugăciunile, urletele şi imnurile răguşite ale lui Kinner îl sîcîiau puţin, pînă cînd începu sonorul filmului. Luminile erau stinse, însă ecranul mare şi alb reflecta suficientă lumină. Ochii în continuă mişcare ai oamenilor scînteiau. Kinner îşi continua rugăciunile zbierînd; glasul lui era un acompaniament hîrîit al coloanei sonore. Dutton mări volumul audio.
Glasul se auzise de atît timp încît, doar vag, McReady simţi că lipsea ceva. Întins, aşa cum stătea, vizavi de uşa spre tunelul unde se afla laboratorul lui Connant, vocea bucătarului îi ajungea destul de limpede la urechi, în ciuda zgomotului filmului. Brusc, îşi dădu seama că numai auzea nimic dinspre Kinner.
— Dutton, închide sonorul, rosti meteorologul, ridicîndu-se de pe pat.
Pe ecran, imaginile se succedară ciudate, fără zgomot; prin coşul sobei, vîntul de la suprafaţă rostogoli, melancolic, lacrimi sonore.
— Nu se mai aude Kinner, urmă McReady.
— Pentru Dumnezeu, interveni Norris, atunci daţi drumul la aparat; poate s-a oprit să asculte.
McReady ieşi pe coridor. Barclay şi Van Wall îşi părăsiră locurile şi-l urmară. Imaginile zburdară pe spatele tricoului cenuşiu al lui Barclay, cînd acesta traversă odaia prin faţa ecranului. Dutton aprinse lumina şi imaginile dispărură.
Norris stătea în uşă, aşa cum îi spusese meteorologul. Garry se aşeză tăcut pe patul de lîngă intrare, obligîndu-l pe Clark să-i facă loc. Ceilalţi nu se clintiseră de pe locurile lor. Doar Connant se plimba înainte şi înapoi prin cameră cu un pas egal.
— Dacă o mai ţii mult aşa, Connant, scuipă Clark, n-o s-o mai ducem mult împreună, indiferent dacă eşti sau nu om. Termină!
— Iertaţi-mă... Fizicianul se aşeză pe o cuşetă şi-şi privi pantofii. Trecură cinci minute nesfîrşite, timp în care se auzi numai viscolul, pînă reapăru McReady.
— N-aveam destule necazuri pînă acum, vorbi el. Cineva vrea să ne dea o mînă de ajutor. Kinner are un cuţit în beregată, de aceea n-a mai cîntat. Avem, deci, monştri, demenţi şi ucigaşi. Mai există şi alte litere, Caldwell? Dacă mai sînt, probabil că vor apărea şi ele, în curînd.

XIII

— A evadat Blair? întrebă cineva.
— N-a fost Blair, decît dacă a intrat în zbor. Dacă este vreun dubiu în privinţa locului de unde ne-a venit ajutorul... asta ne poate fi de folos.

Pilotul ridică un cuţit, lung de treizeci de centimetri, cu lamă subţire. Mînerul de lemn al cuţitului, înfăşurat într-o batistă, era pe jumătate ars, avînd întipărit modelul grătarului de la soba de gătit.

— Eu l-am ars, acum cîteva ore, rosti Clark. L-am uitat pe sobă.

Van Wall încuviinţă:

— Dacă mai ţii minte, eu am simţit mirosul. Ştiam că cuţitul este din bucătărie.

— Mă-ntreb, rosti Benning, privind în jur, cîţi dintre noi sînt monştri? Dacă unul dintre cei de faţă s-a putut furişa de aici pînă la bucătărie, apoi în laboratorul lui Connant şi înapoi... s-a întors, nu? Da, toţi sînt aici... Ei, dacă cineva a putut face asta...

— Există posibilitatea s-o fi făcut un monstru, sugeră Garry.

— Există, aşa-i. După cum ai spus chiar tu, monstrului i-au rămas numai oameni pe care-i poate imita, zise pilotul. Oare şi-ar micşora el aceste... rezerve? Nu, mă tem că avem de-a face cu un ucigaş obişnuit. În mod normal, i-am zice un „ucigaş inuman", dar, ţinînd seama de situaţie, trebuie făcută o distincţie. Acum, avem ucigaşi inumani şi ucigaşi umani. Cel puţin, unul...

— Acum este un om mai puţin, şopti Norris. Poate că monştrii au înclinat de partea lor balanţa puterii.

— Nu contează, oftă McReady şi se răsuci către mecanic. Bar, vrei să-ţi aduci jucăria aia electrică? Vreau să fac nişte...

Barclay dispăru în coridor. McReady şi Van Wall porniră spre laboratorul fizicianului, iar după o jumătate de minut li se alătură şi Barclay.

Cei rămaşi în odaia Administraţiei auziră strigătul înăbuşit al meteorologului, după aceea o suită sălbatică de lovituri şi urlete:

— Bar!... Bar!...

Urmă un zbieret, precum un miorlăit sălbatic, transformat în tăcere înainte ca Norris să ajungă la cotul tunelului.

Kinner — sau ceea ce fusese Kinner — zăcea pe podea, tăiat în două de cuţitul uriaş al lui McReady. Meteorologul stătea lîngă perete, ţinînd în mînă cuţitul de pe care se prelingea sînge. Van Wall era întins pe podea, gemînd, ţinîndu-se cu mîna de falcă. Cu ochi lucitori de ură, Barclay lovea cu harponul electric în resturile lui Kinner.

Pe braţele bucătarului apăruse o blană ciudată, solzoasă, iar carnea era contorsionată. Degetele se scurtaseră, mîna se rotunjise şi unghiile erau gheare roşii, lungi de şapte centimetri, tari ca oţelul şi ascuţite.

McReady ridică fruntea, privi cuţitul din mînă şi-l azvîrli.

— Ei bine, rosti el, cel care a făcut-o poate vorbi acum. A fost un ucigaş inuman... a ucis un monstru. Mă jur pe ce am mai sfînt că Kinner era un cadavru fără viaţă, atunci cînd am ajuns aici. Dar cînd şi-a dat seama că-l vom electrocuta... s-a schimbat!

*

Norris privea buimăcit:

— Dumnezeule, creaturile astea pot juca teatru! A stat aici ore întregi, bolborosind rugăciuni adresate unui Dumnezeu pe care-l ura! A cîntat imnuri pentru o biserică pe care n-a cunoscut-o niciodată. Ne-a înnebunit cu urletele lui...

În regulă! Cel care l-a omorît să spună. Fără să ştie, a făcut taberei un bine. Şi vreau să aflu cum naiba a ieşit din cameră fără să-l vadă nimeni. Poate că ne va fi de folos pe viitor, în organizarea pazei.

— Urletele şi cîntecele lui! Nici sonorul filmului nu le puteau acoperi... se înfioră Clark. Era un monstru!

— Aha! făcu Van Wall. Săteai **chiar** lîngă uşă, aşa-i? Şi în afara luminii ecranului.

Clark încuviinţă din cap.

— Acum... tace. Este mort, Mac, şi nici testul tău nu-i bun. Părea mort ca oricare alt om.

— Băieţi, chicoti încet meteorologul, iată-l pe Clark, singurul despre care ştim că este om! Iată-l pe Clark, cel care dovedeşte că-i om, încercînd să omoare pe un altul... şi dînd greş. I-aş ruga pe ceilalţi să nu încerce să dovedească faptul că sînt oameni. Cred c-o să ne supunem cu toţii la un test.

— Alt test! izbucni Connant, mai întîi fericit, apoi dispreţuitor. Iar un fel de n-ar-mai-fi...

— Nu, răspunse McReady. Fiţi cu ochii în patru! Toată lumea merge la Administraţie. Barclay, ia-ţi harponul! Altcineva — Dutton — rămîi cu Barclay, să te asiguri că-l ia. Fiecare să-şi urmărească vecinul, deoarece am o idee care va reuşi, iar monştrii ştiu asta. Vor deveni periculoşi!

Tensiunea sporise brusc. Un aer ameninţător intrase în fiecare bărbat, toţi cercetîndu-se atent. **Oare omul de lîngă mine este un monstru**?

— Ce mai e şi asta? întrebă Garry, cînd reveniră în încăperea centrală. Cît o să mai ţină?

— Nu ştiu precis, zise meteorologul cu un glas încordat şi hotărît. **Ştiu** însă cu siguranţă că va reuşi. Mă bizui pe o însuşire fundamentală a **monştrilor**, nu a noastră. **„Kinner“** mi-a validat ideea.

— Cred că va fi necesară asta, rosti Barclay, ridicînd arma lui cu două conductoare în vîrf. Generatorul merge?

— Acumulatoarele sînt încărcate, încuviinţă Dutton. Le-am verificat de cîteva ori, împreună cu Van Wall. Cine atinge sîrmele alea, moare, rînji el. **Eu** sînt sigur de asta.

Doctorul Copper se rostogoli în pat, frecîndu-şi pleoapele. Se ridică încet, clipind des, cu ochii ameţiţi de somn şi tranchilizante şi holbaţi de groaza coşmarurilor de narcotice.

— Garry, boloborosi el, ascultă-mă, Garry. Egoişti... au venit din iad... vreau să zic egoişti... Oare...? Oare ce vreau să spun? adăugă el şi căzu înapoi pe cearşaf, sforăind.

*

McReady îl privi gînditor, apoi încuviinţă din cap.

— O să aflăm îndată. Însă ai dreptate: sînt egoişti. Poate că te-ai gîndit la asta, în timpul viselor tale. Nu ştiu ce vise ai putut avea, dar ai dreptate... Egoism este cuvîntul. Asta trebuie să fie! Se răsuci spre restul bărbaţilor din odaie, care se priveau atenţi şi bănuitori. Egoism şi, cum a zis doctorul Copper, **fiecare parte este un întreg.** Fiecare bucăţică e un animal în sine.

Asta, şi cu încă ceva, rezolvă problema. Nu-i nici un mister în legătură cu sîngele: este la fel de normal precum un ţesut al corpului, ca muşchii sau o parte a ficatului. N-are însă atîtea ţesuturi interconectate, deşi are milioane, miliarde de celule vii.

Barba roşcată a meteorologului se zbîrli într-un zîmbet.

— Asta-i un lucru excelent. Sînt convins că noi, oamenii, sîntem mai numeroşi decît voi... ceilalţi... Însă noi posedăm ceva ce voi — rasă de pe altă lume —, evident, nu aveţi. Un instinct nu imitat, ci înnăscut, autentic. Noi luptăm, luptăm cu o îndîrjire pe care puteţi încerca s-o imitaţi, dar n-o veţi egala niciodată. Sîntem umani, reali. Voi sînteţi imitaţii, falşi pînă în nucleul fiecărei celule de-a voastre.

Hai să punem cărţile pe masă! Voi ştiţi deja despre ce este vorba. Puteţi citi gîndurile noastre. Mi-aţi aflat ideea, direct din minte, dar nu puteţi face nimic.

— Deci sîngele este un ţesut. Monştrii trebuie să sîngereze, atunci cînd se taie, sau zgîrie, altfel ştim că nu sînt oameni. Dar dacă sîngerează, sîngele respectiv este o entitate nouă — **un individ nou format, aşa cum toţi cei care iau naştere din acelaşi original sînt... indivizi noi, distincţi şi egoişti.**

Ai înţeles, Van? Bar?

Van Wall rîse încetişor:

— Sîngele... sîngele nu va asculta. Este un individ nou, avînd tendinţa de a-şi apăra viaţa pe care o are originalul... masa principală din care s-a desprins. **Sîngele** va trăi... şi va încerca să scape de, să zicem, un ac înroşit.

McReady luă bisturiul de pe masă. Din dulapul pentru medicamente, scoase un stativ cu eprubete, o spirtieră şi cîteva fire de platină, introduse într-o baghetă de sticlă. Un surîs mulţumit îi flutura pe buze. Pentru o clipă, privi împrejur. Barclay şi Dutton se îndreptară spre el, cu harponul electric.

— Dutton, vorbi meteorologul, ce-ar fi să stai pe locul unde ai făcut legătura la curent? Să ne asigurăm că nici... o creatură nu-şi bagă nasul pe-acolo.

Dutton îl ascultă, îndepărtîndu-se.

— Acum, Van, tu vei fi primul.

Alb la faţă, pilotul păşi înainte. Cu precizie, McReady îi făcu o incizie la baza degetului mare. Van Wall se crispă puţin, apoi se destinse, în vreme ce în eprubetă se scurse un centimetru de sînge. McReady puse eprubeta în stativ şi-i întinse un tampon de vată, indicîndu-i sticla cu iod.

Van Wall rămase nemişcat, privind. Meteorologul încălzi sîrmele de platină în flacăra spirtierei, apoi le introduse în eprubetă. Metalul sfîrîi încetişor, cedînd căldura. Roşcovanul repetă testul de cinci ori.

— Aş zice om, oftă el, îndreptîndu-se, deşi teoria mea n-a fost încă demonstrată... dar am speranţe. Am speranţe...

Nu fiţi însă prea absorbiţi de ceea ce facem aici. Să nu uităm că printre noi sînt şi monştri. Van, vrei să treci în locul lui Barclay, să ţii harponul? Mulţumesc! Ei, Barclay, sper din toată inima să fii de-al nostru. Eşti un băiat prea bun...

Mecanicul zîmbi nesigur şi tresări sub lama bisturiului. După aceea, zîmbi larg şi-şi reluă arma electrică.

— Domnul Samuel Dutt... **Bar!**

Brusc, încordarea se risipise. Indiferent ce putere deţineau monştrii, în clipa aceea oamenii le fură egali. Barclay nici nu-şi puţu clinti harponul, cînd bărbaţii se năpustiră asupra creaturii care păruse a fi Dutton. Fiinţa miorlăia şi scuipa, încercînd să-şi creeze colţi pentru a muşca, dar fu ruptă într-o sută de bucăţi. Fără cuţite sau alte arme, doar prin forţa fizică a oamenilor, monstrul fusese sfîşiat.

Încet, îşi reveniră, cu ochii fulgerînd. Doar tremurul buzelor le trăda nervozitatea. Barclay termină treaba cu harponul electric. Bucăţile ardeau mocnit, carbonizîndu-se. Van Wall turnă acid sulfuric pe fiecare picătură de sînge care sărise. Scoteau un fum iute, iritant.

McReady surîse mulţumit, iar ochii lui afundaţi străluceau.

— Poate că am subestimat posibilităţile omului, afirmînd că nimic din ceea ce este pămîntean n-ar putea avea ura din ochii acelei creaturi, rosti el. Aş fi dorit şi eu să le fi omorît altfel, într-un fel care să li se potrivească: fierte în ulei sau în plumb topit. Cînd mă gîndec ce om a fost Dutton...

În sfîrşit... Teoria mea este confirmată de... unul care ştia? Van Wall şi Baclay au trecut testul. Acum voi încerca să vă arăt ceea ce eu cunosc deja. Că sînt om.

Meteorologul cufundă bisturiul în alcool, după aceea îl trecu prin flacără şi-şi recoltă singur sîngele.

Peste douăzeci de secunde, ridică ochii spre restul bărbaţilor. Acum, se zăreau mai multe chipuri zîmbitoare, prietenoase, cu alte priviri.

— Connant, rîse încetişor McReady, avea dreptate. Nu există nici o legătură între voi şi ceata de cîini care privea monstrul. Mă întreb însă de ce oare acordăm numai lupilor dreptul la ferocitate? Poate că în privinţa răutăţii spontane, lupul este pe locul întîi, însă după săptămîna asta... abandonaţi orice speranţă, voi lupi care intraţi aici!

Dar să nu pierdem vremea. Connant, vrei să...

Iarăşi, Barclay n-avu timp să reacţioneze. Cînd el şi cu Van Wall terminară treaba, chipurile destinse erau mult mai numeroase.

— Connant a fost unul dintre cei mai buni, vorbi Garry încet şi cu amărăciune, şi acum cinci minute aş fi putut jura că era om. Monştrii aceia sînt mai mult decît imitaţii. Se cutremură şi se întinse pe pat.

Peste treizeci de secunde, sîngele lui Garry sări din faţa sîrmei incandescente de platină şi se luptă să scape din eprubetă cu aceeaşi înverşunare cu care imitaţia lui Garry, dizolvîndu-se într-o fiară cu ochii roşii, sălbatici, încerca să scape de harponul lui Barclay. Monstrul din sîngele recoltat ţipă cu glas subţire, în vreme ce McReady îl azvîrli în tăciunii scînteietori din sobă.

XIV

— E ultimul? De pe pat, doctorul Copper privea cu ochi trişti. Paisprezece...

Meteorologul încuviinţă.

— Cumva, dacă am fi putut opri definitiv răspîndirea lor... aş fi vrut să avem chiar şi imitaţiile acelea. Comandantul Garry, Connant, Dutton, Clark...

— Unde se duc? arată Copper spre Barclay şi Norris, care transportau o targă.

— Afară, pe gheaţă. Avem cincisprezece lăzi sfărîmate, o jumătate de tonă de cărbuni şi patruzeci şi cinci de litri de petrol lampant. Am aruncat acid pe fiecare picătură de sînge sau bucăţică de carne desprinsă. Acum, le incinerăm.

— Pare un plan bun, aprobă doctorul. Nu mi-ai spus dacă Blair...

McReady tresări.

— Chiar şi un nebun... L-a putut imita pe Kinner şi istericalele lui... Se răsuci către pilot: Van, plecăm imediat spre baraca lui Blair.

Van Wall îl privi nedumerit, apoi încruntarea i se şterse. Încuviinţă şi se ridică.

— Trebuie să vină şi Barclay. El a fixat încuietorile şi le poate scoate fără să-l sperie pe Blair.

După trei sferturi de oră, se aflau sub cortina aurorei polare, la -37°C. Apusul dura aproape 12 ore, înflăcărînd zăpada dinspre nord, aidoma unui nisip însîngerat sub schiurile lor. Un vînt de numai opt kilometri pe oră troienea omătul în dune orientate spre nord-vest. După alte trei sferturi de oră, ajunseră în apropierea barăcii îngropate sub zăpadă. Pe coş nu ieşea nici un fir de fum şi bărbaţii iuţiră pasul.

— Blair! strigă Barclay, cînd ajunseseră la numai o sută de metri. Blair!

— Taci, făcu McReady.Şi grăbiţi-vă! Poate c-a pornit pe jos... Dacă ar trebui să-l urmărim... fără avioane sau tractor...

— Oare un monstru are rezistenţa unui om?

— Nu cred că un picior rupt l-ar opri mai mult de un minut, replică meteorologul.

*

Brusc, Barclay icni şi arătă în sus. Departe, pe cerul înroşit de amurg, o pasăre descria cercuri cu o graţie şi uşurinţă fascinantă. Aripile albe, uriaşe, fîlfîiră de cîteva ori, coborînd-o deasupra lor, curioasă şi tăcută.

— Un albatros, remarcă mecanicul. Primul din anotimpul ăsta şi destul de avansat în adîncul continentului. Dacă-i un monstru...

Norris îngenunche pe gheaţă şi descheie rapid hanoracul gros. Se ridică, scoţînd de sub haină o armă albastru-oţelie. Împuşcătura răsună deasupra tăcerii albe.

Pasărea ţipă răguşit. Aripile băteau cu disperare, în vreme ce din coadă se împrăştie un norişor de pene. Norris trase încă o dată. Pasărea se mişca mai rapid acum, dar se îndepărta. Ţipă iarăşi, dispărînd înapoia unei creste de gheaţă.

Fizicianul alergă după tovarăşii săi.

— Nu va reveni, gîfîi el.

Barclay îi făcu semn să tacă. Prin crăpăturile uşii răzbătea o lumină albastră, puternică. Se auzea un zumzet încet şi ritmic, însoţit de zăngănitul unor unelte; sunetele trădau o grabă disperată.

McReady păli:

— Doamne ajută, să nu fi... Îl prinse pe Barclay de umăr, indicîndu-i cablurile ce blocau uşa.

Mecanicul scoase din buzunar cleştele pentru sîrmă şi îngenunche tăcut în faţa uşii. Pocnetul cablurilor tăiate răsună puternic în tăcerea antarctică. Îl mai acopereau doar zumzetul lin şi ciudat din baracă, precum şi celelalte clinchete, zănganituri şi ciocănituri.

McReady privi printr-o crăpătură a uşii şi, cu răsuflarea oprită, îl strînse puternic de umăr pe Barclay.

— Nu-i Blair, şopti meteorologul. Monstrul stă pe ceva, pe cuşetă... ceva ce se ridică; seamănă cu un rucsac şi... se înalţă de la pămînt.

— Toţi deodată, rosti Barclay. Ba nu! Norris, rămîi aici, cu pistolul. Poate să aibă... arme.

Împreună, trupul puternic al lui Barclay şi forţa uriaşă a lui McReady izbiră uşa. Patul rezemat pe dinăuntru scîrţîi sinistru şi se prăbuşi. Uşa zbură din balamalele rupte, iar uşorii căzură înăuntru.

Înspre ei ţopăi o făptură asemănătoare cu o minge albastră de cauciuc. Unul din cele patru braţe-tentacule ţîşni înainte, aidoma unui şarpe. Un alt braţ, cu şapte ramificaţii, întinse către ei un creion din metal, strălucitor, lung de vreo doisprezece centimetri. Buzele subţiri ale creaturii dezgoliră colţii de şarpe într-un rînjet plin de ură şi ochii roşii străluciră.

Revolverul lui Norris bubui în spaţiul strîmt. Chipul oribil se schimonosi de durere şi tentaculele căzură îndărăt. Obiectul argintiu se transformă într-o masă informă; din braţul cu şapte tentacule se scurgea un lichid verde-gălbui, vîscos. Revolverul mai detună de trei ori. Trei găuri negre apărură în locul ochilor, apoi Norris îi azvîrli arma descărcată în cap.

✱

Creatura urlă cu o mînie sălbatică, unul din tentacule răsucindu-se către ochii orbiţi. Pentru un moment, se zbătu pe podea, agitîndu-şi braţele. După aceea, se ridică iarăşi, ochii fierbînd hidos, carnea zdrobită desprinzîndu-se bucăţi.

Cu un topor în mînă, Barclay se avîntă înainte. Lovi monstrul în cap cu partea teşită a toporului. Fiinţa căzu pe podea. Tentaculele ţîşniră şi, brusc, Barclay se prăbuşi în genunchi, în strînsoarea unei liane albe, vii. Lucrul acela se dizolva în mîinile lui, o frînghie albă şi caldă, mîncîndu-i braţele aidoma unui foc viu... Îngrozit, căuta s-o smulgă de pe el, depărtîndu-şi mîinile astfel încît să nu poată fi atins. Creatura oarbă simţea şi rupea hainele groase, căutînd carnea... carnea pe care-o putea transforma...

Arzătorul uriaş cu benzină, adus de McReady, tuşi solemn. Apoi, rîse gîlgîitor şi izbucni cu o limbă alb-albastră, lungă de un metru. Monstrul de pe podea se zgîrci, agitînd zadarnic tentaculele ce se zvîrcoleau şi se uscau sub flacăra arzătorului. Se tîrî şi se răsuci pe podea, ţipînd nebuneşte şi poticnindu-se, însă meteorologul îi îndrepta mereu focul către faţă. Înnebunită, fiara se zbătea urlînd.

Un tentacul scoase o gheară sălbatică, care se topi în foc. McReady se mişca metodic, după un plan bine stabilit. Lipsit de ajutor, disperat, monstrul se retrăgea dinaintea torţei, limbii de flăcări. Pentru o clipă, încercă să atace, cu un urlet inuman, atunci cînd dădu peste zăpada îngheţată. După aceea, se prăbuşi iarăşi, sub răsuflarea dogoritoare a arzătorului, înecîndu-i în duhoarea cărnii arse. Se retrase, fără speranţă, pe zăpadă. Vîntul aspru îl împinse, răsucind flacăra torţei; se tîra zadarnic, lăsînd în urmă o dîră de fum puturos.

McReady reveni, tăcut, în baracă. Barclay îl aştepta la uşă.

— A rămas ceva? întrebă meteorologul.

— Nimic, clătină din cap Barclay. Nu s-a divizat?

— N-avea timp să se gîndească la asta, îl asigură McReady. Cînd l-am părăsit, era un tăciune arzînd. Ce făcea acolo?

Norris rîse scurt.

— Ce inteligenţi am fost! Am distrus magnetourile, ca să nu meargă avioanele... Am distrus alimentarea tractorului... Dar l-am lăsat pe monstrul ăsta singur, şi fără să-l deranjăm, vreme de o săptămînă.

McReady privi atent prin încăpere. În ciuda uşii smulse, aerul era cald şi umed. Pe o masă, în colţul îndepărtat al odăii, se găsea un aparat, construit din bobine de sîrmă, magneţi, tuburi de sticlă şi lămpi radio. În mijloc, se afla o bucată de rocă, iar din centrul acesteia venea lumina ce scălda întregul interior; o lumină puternică, mai albastră decît cea a unui arc electric. Tot dintr-acolo se auzea şi zumzetul acela monoton. Lateral, exista un mecanism din cristal, extrem de delicat, cu discuri mici de metal, precum şi o sferă pîlpîitoare, care nu părea a fi alcătuită dintr-o substanţă.

— Ce-i asta? se apropie McReady.

✱

— O să ne spună experţii, mîrîi Norris. Deşi îţi poţi da seama şi singur. Este energie atomică. Chestia asta din stînga face un lucru pe care oamenii se străduiesc să-l realizeze cu ciclotroane de 100 de tone: separă neutronii din apa grea, obţinută din zăpada din jur.

— Dar de unde a avut toate... aha! Un monstru nu putea fi încuiat înăuntru... sau

afară. A ajuns la depozitele de aparatură. Meteorologul privi aparatele: Dumnezeule, ce minte trebuie să fi avut rasa asta...

— Sfera pîlpîitoare cred că-i alcătuită din energie pură. Neutronii pot traversa orice substanţă, iar el dorea o rezervă de neutroni. Ajunge să bombardezi cu ei siliciu, calciu, beriliu, aproape orice, şi eliberezi energie atomică. Instrumentul este un generator atomic.

McReady scoase un termometru din buzunar.

— În ciuda uşii deschise, aici sînt aproape plus zece grade Celsius. Pînă acum, hainele nu ne-au permis să ne încălzim, dar simt că încep să transpir.

— Am constatat că lumina este rece, spuse Norris. Cu toate acestea, printr-o bobină se degajă căldură. Avea aici toată puterea din lume... Îşi putea face cald şi plăcut în sensul în care rasa lui aprecia noţiunile astea. Aţi văzut ce culoare are lumina?

Meteorologul încuviinţă:

— Răspunsul nu se găseşte în sistemul nostru solar, ci undeva în galaxie. Pe o planetă fierbinte, rotindu-se în jurul unui soare mai strălucitor şi mai albastru. Privi prin uşă, la dîra de fum ridicîndu-se şi şerpuind pe zăpadă: Cred că nu vor mai reveni. Au aterizat aici din greşeală şi asta s-a petrecut acum douăzeci de milioane de ani. Pentru ce-o fi făcut însă toate astea? indică el cu bărbia aparatele.

— Ai observat la ce lucra atunci cînd am intrat noi? chicoti încet Barclay. Priveşte! Arătă spre tavanul barăcii.

Lipit de plafon, se afla un obiect asemănător unui rucsac, făcut din cutii de conserve turtite, curele de piele şi chingi din pînză. Înăuntrul lui ardea, precum o inimă micuţă, o flacără strălucitoare, fără însă a incendia scîndurile tavanului. Mecanicul apucă două chingi şi, sforţîndu-se, trase în jos de ele. Le fixă de centura de la brîu. Un salt fără efort îl purtă, într-un arc straniu şi lent, prin încăpere.

— Antigravitaţie, aprobă Norris. În absenţa avioanelor şi a păsărilor, nu mai puteau pleca de aici. Avioanele le stricasem, iar păsările nu veniseră încă... dar a avut la dispoziţie cutii de conserve, piese de la aparatul de radio, sticle, iar pe timpul nopţii, întregul depozit de aparatură. Plus... o săptămînă de singurătate. Cu antigravitaţia asigurată de energia atomică, dintr-un salt ar fi ajuns în America.

Am izbutit să-i oprim... Încă o jumătate de oră — tocmai îşi regla chingile, ca să-l poată purta — şi-am fi rămas în Antarctida, împuşcînd orice fiinţă vie care ar fi venit din afară.

— Albatrosul, făcu McReady. Crezi că...

— Cu aparatul ăsta aproape terminat? Cu armele care le avea? Nu, cu mila Domnului, care se pare că aude foarte bine chiar şi aici, la limita unei jumătăţi de oră, am izbutit să ne apărăm lumea şi sistemul solar. Antigravitaţie şi energie atomică!... Deoarece ei au venit dinspre un alt soare, un astru aflat dincolo de stelele acestea. Ei au venit de pe planeta unui soare mai albastru.

Traducerea: MIHAI DAN PAVELESCU

JOCURI

ARITMOGRIF

Pentru că putea **1** viaţa folosind tehnica **2** echipajul **3** a fost scos din **4** prin **5** folosindu-se **6** procedeu al trecerilor **7** în abisul **8**.

Înzestrarea **9**, cît şi **10** lor va furniza chela deplasărilor **11**.

Deocamdată însă, o eroare de calcul a pierdut echipajul undeva pe linia mediană a aritmogrifului. Unde anume? Vă invităm să-i ajutaţi pe cel ce îl caută. Succes. *(Doru Tătar).*

1) 2 17 13 16 10 16 8 16 2 4 16 3 2
2) 12 14 3 16 13 17 14 6 16 8 2
3) 2 6 2 5 16 14 13 16 3 2 13
4) 23 2 18 17 2 6 20 2 23 17 2
5) 13 20 4 20 12 14 17 13 2 17 20
6) 10 2 6 13 2 21 13 16 8 18 4
7) 9 16 12 20 17 21 12 2 13 16 2 4 20
8) 16 6 13 20 17 23 2 4 2 8 13 16 8
9) 17 13 16 16 6 13 16 10 16 8 2
10) 16 6 13 20 4 16 23 20 6 13 2
11) 21 18 12 20 17 4 18 1 16 6 16 8 20

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

CÎND GREŞESC ORDINATOARELE

Rezolvare: Se observă uşor că datele pot fi grupate pe următoarele categorii: ordinea semnalelor, originea lor, mediul de viaţă al fiecărei civilizaţii, hrana fiecăreia, modul de mişcare şi activitatea de bază. Folosind informaţiile date, totul se poate grupa într-un tabel, din care rezultă uşor şi cele două răspunsuri. Iată-l!

Ordinea semnalelor	5	4	3	2	1
Sursa	gigantica roşie	pitica albă	gaura neagră	quasar	alt univers
Mediul de viaţă	lichid	gazos	solid	plasmatic	vid
Hrana	se mîncau unii pe alţii	radiaţii cosmice	anti-materie	energie nucleară	nimic; se hrănea probabil din trupul propriu
Modul de deplasare	prin rostogolire	erau imobili	noduri gravifice	teleportare	foarte ciudat
Activitatea definitorie	somnul	filozofia	colecţiile de particule elementare	mureau de plictiseală	cartografierea hiperspaţiului

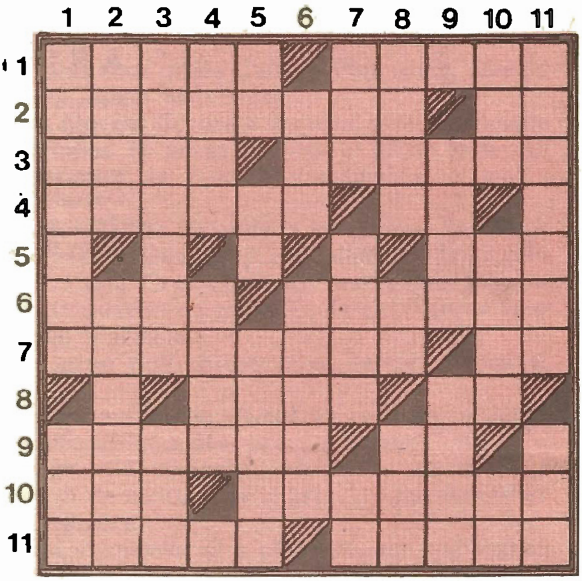
N.B. Cine ia în serios autenticitatea informaţiilor, riscă o serioasă durere de cap. Dumneavoastră însă nu-l compătimiţi. Lăsaţi-l să sufere. O merită!

Pe-o gură de rai...

1) PRIESTLEY — S; **2)** AUNEANU — OPT; **3)** UMAN — APT — IR; **4)** NOROI — TAINA; **5)** EAI — OHARA — D; **6)** SR — ANI — GUGA; **7)** CEAS — MOARA; **8)** U — RAL — M — TIP; **9)** PARUCIC — EO; **10)** ROMANESCU — E; **11)** APA — IOACHIM

TURNUL VRAJBEI NOASTRE

REBUS

ORIZONTAL: 1. Realitate sau mit, aceasta construcţie ciclopica ridicata, probabil, în Mesopotamia, ilustreaza amestecul divinităţii în viaţa oamenilor în scopul slabirii puterii acestora prin raspîndire şi învrajbire: „Şi a zis Yahweh: Iata ei sînt un singur popor şi o singura limba au cu toţii. Şi acesta e numai începutul lucrurilor, dar nimic nu le va mai ramînea nefăcut din cîte îşi vor pune în minte sa faca. Haidem sa ne pogorîm şi sa amestecăm pe loc graiul lor, astfel ca să nu se mai înţeleagă în limba unii cu alţii!" (Biblia; Geneza; Turnul...) — Populaţie de religie mozaica în limba careia exista cuvîntul „Bab-ilu" sau „Bab-ilani" care înseamna „poarta zeului" (sau a zeilor), de la care a derivat numele turnului care face obiectul dizertaţiei noastre. **2.** Templul ceresc al zeului babilonian Marduk, modelul arhetipal al templului cu acelaşi nume, după parerea arheologului W.A. Bennet **(2 cuv.)** — Post-scriptum. **3.** Pictor şi scenograf francez — Fluviu asiatic pe malul caruia a fost întemeiata cetatea Babilonului în jurul anului 1900 î.e.n., la circa 100 km sud de Bagdad. **4.** Larg spaţiu geografic mustind de tradiţii şi legende, în care a luat naştere şi mitul Turnului Babel — Zeul babilonian al înţelepciunii şi cunoaşterii, creatorul primilor oameni, în folosul caruia zeul Marduk ridica templul de la E-Saggila, confundat uneori cu Turnul Babel. **5.** Punctul final al ziguratului de la Babilon, numit „E-temen-an-ki", ceea ce înseamna „casa... şi a pamîntului". **6.** Puhoi (reg.) — Populaţie slava printre miturile careia se afla şi unul care explica motivul ancestral al nascocirii de limbi diverse. **7.** Celebră biserica veneţiană care prezintă mozaicuri ilustrînd Turnul Babel în viziunea artiştilor plastici din secolul al XIII-lea **(2 cuv.)** — Piramide în ruine! **8** Plantă medicinală — Paul Oprea. **9.** Profesor german, autorul volumului „Cradle of civilization" în care descrie amanunţit „un turn care sa rivalizeze cu cerul" şi care era considerat „culmea vanităţii omeneşti" — Oraş antic în care arheologii au descoperit primul zigurat mesopotamian, cu numai trei etaje, destul de modest faţă de construcţiile ulterioare de la Asur, Khorsabad, Borsippa sau Babilon. **10.** Personaj biblic ai carui urmaşi au cutezat să înfrunte zeii prin construcţia îndrăzneaţa a Turnului Babel — Instrumente de pisat banane folosite de băştinaşii africani baule pentru a ridica din ele un turn înalt pînă la cer; lipsind ultimul, constructorii scot unul de la baza, naruind turnul, iar ei împrăştiindu-se în toată lumea. **11.** Sportiv complet — Mijloace de comunicare interumană a căror diversitate este explicată de mitologie prin legenda Turnului Babel.

VERTICAL: 1. Preot chaldeean în ale cărui scrieri istorice, cunoscute numai din compilaţiile urmaşilor, întîlnim şi unele referiri la tema noastră: „Se spune că primii oameni, înfumurîndu-se de puterea şi măreţia lor, au ajuns să dispreţuiască pe zei şi să se socotească mai presus de aceştia. Ei au zidit un turn înalt în locul unde se află acum Babilonul. Turnul aproape că ajunsese să atinga cerul, cînd deodată vînturile venira în ajutorul zeilor şi surpară zidirea peste ziditorii ei. Ruinelor li se dadu numele de Babel. Pîna atunci oamenii vorbisera o singură limba, dar zeii îi siliră să vorbească în graiuri felurite" — Localitate în Arabia Saudita. **2.** Cetate antica al carui zigurat prevedea o pasarela drept cale de acces de la templu la primul etaj — Arheolog francez pasionat de legenda celebrului turn, caruia îi dedica doua volume: „La tour de Babel" şi „Tour Babel et ziggurats" (Andrée). **3.** Cetate mesopotamiană pe teritoriul careia se presupune ca s-a ridicat în antichitate Turnul Babel — Apeduct în Elveţia. **4.** Mare grecească — Prinţ arab. **5.** Culege! — Negaţie — Ritm vioi. **6.** Localitate în Somalia — Greşeli tehnice, precum aceea de la 10 oriz. 2, care explica, alături de împotrivirea zeilor, eşecul monumentalei construcţii. **7.** Dialect în Sri Lanka — Din neamul oscilor — Steliana Lavric. **8.** Un anume fel de îngheţată — Totul se ia de la capat! — A îmbina. **9.** Localitate în SUA — Întîiul. **10.** „Templul cu şapte zone" (etaje), pe care regele Gudeea l-a ridicat la Lagash (în secolul al XXII-lea î.e.n.), în Mesopotamia inferioară, la circa 80 km de Ur, în cinstea zeului oraşului, Ningirsu **(2 cuv.)** — Prefix cu sensul de „înauntru" — Tania Brătila. **11.** Ştiinţă înrudită cu arheologia, chemată ca şi aceasta sa ne apropie trecutul şi să dea pildă acţiunilor noastre — Sfidaţi de oameni care sperau să acceadă la ei prin înălţarea Turnului Babel, se razbună naruindu-le construcţia şi amestecîndu-le graiurile.

Dicţionar: RUBE, OPOI, ALOE, KNA, IMAM, IET, ELU, OSCE, VAFE, RACO, ENDO.

RADU STOIANOV

Lei 15